జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

www.janashaktionline.com

లోపలి పేజీల్లో...

- ◈ వివిధ ప్రపంచదేశాల కార్మికుల ఆందోళనలు
- ◈ ఆహార భద్రత ఆర్డినెన్స్–వంచనాత్మక కళతో యుపిఏ పాలకుల మరో పాచిక
- ◈ ముంచెత్తిన వరదలు – పట్టించుకోని పాలకులు
- ◈ తమిళనాడులో కులదురహంకార కట్టా పంచాయతీలు
- ◈ మందుల ధరల నియంత్రణ ఆదేశం – 2013
- ◈ యూరప్‌లో తిరిగి తలెత్తుతున్న ఫాసిజం

సంపుటి : 46 | సంచిక : 7 | విజయవాడ | 5-8-2013 | పేజీలు : 8 | వెల : రు 5.00

ప్రజలకు సి.పి.ఐ(ఎమ్-ఎల్) కేంద్రకమిటి పిలుపు

ప్రాంతీయ వైమనస్యాలకు లోను కాకండి జీవన సమస్యలపై సంఘటిత పోరాటాలు సాగించండి

కాంగ్రెసు పార్టీ అధిష్టానం తెలంగాణా ప్రాంతాన్ని ఒక రాష్ట్రంగా ఏర్పాటుచేస్తానని ప్రకటించింది. తెలంగాణా ప్రాంత ప్రజల ఆకాంక్షలూ, ఆందోళనలకు స్పందించి ప్రత్యేక రాష్ట్ర ఏర్పాటు నిర్ణయం తీసుకున్నానని కాంగ్రెసుపార్టీ చెప్పుకుంటున్నది. కానీ రాబోయే ఎన్నికల్లో కాంగ్రెసుపార్టీ విజయానికి రచించుకున్న ఎత్తుగడల్లో భాగంగానే ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నదన్నది స్పష్టం. తన విజయావకాశాలను మెరుగుపరుస్తుందన్న అంచనా కొచ్చిన తర్వాతనే అది ఈ నిర్ణయాన్ని ప్రకటించింది. 2009లో దాదాపు ప్రత్యేక రాష్ట్రమిచ్చినట్లు ప్రకటించి, కాంగ్రెసు నాయకులతోటే వ్యతిరేక ప్రకటనలూ, రాజీనామాలూ చేయించి వెనక్కు తగ్గటమే దీనిని స్పష్టంచేస్తుంది.

గత పదేళ్లుగా తెలంగాణా ప్రాంతంలో ప్రత్యేక రాష్ట్రం కోరుతూ ఆందోళన సాగుతున్నది. దీనిని కాంగ్రెసు పథకంతో, ప్రోత్సాహంతో ప్రారంభించిన టిఆర్ఎస్ ప్రాంతీయ ఉద్వేగాలను రెచ్చగొట్టటడమే పనిగా వ్యవహరించింది. తెలంగాణా ప్రత్యేక గుర్తింపును తిరుగులేనిదిగా స్థాపించేందుకు రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక తిరోగమన ప్రతీకలను ముందుకు తెచ్చింది. అత్యంత నిరంకుశమైన నిజాం పాలననే అభివృద్ధికాముక పాలనగా చిత్రించింది. ప్రాంతీయ ప్రత్యేకత పేరిట ప్రగతిశీల భావాలన్నింటిపైనా దాడి సాగించింది.

రాష్ట్రంలో పాలన సాగించిన కాంగ్రెసు, తెలుగుదేశం పార్టీలు ఇరు ప్రాంతాల ప్రజలమధ్య ప్రాంతీయ వైమనస్యాలను రెచ్చగొట్టేందుకు పూనుకున్నాయి. తన వైఖరేమిటో చెప్పకుండా కాంగ్రెసుపార్టీ ప్రజలమధ్య వైమనస్యాలు పెంచే స్వేచ్ఛను తనవారందరికీ యిచ్చింది. మిగిలిన పార్టీలు వైఖరి చెప్పాలంటూ వాటిని ఇరుకునపెట్టి ముద్రలువేసే ప్రయత్నం చేసింది. తెలంగాణా ఏర్పాటుకు తాను వ్యతిరేకంకాదంటూ ప్రకటించిన టిడిపి ఏ ప్రాంతంలో ఆ ప్రాంతీయవాదం చేసే స్వేచ్ఛను తన వారికిచ్చింది. మతోన్మాదంతో రాష్ట్రంలో నిలదొక్కుకోలేకపోయిన బిజెపి, తెలంగాణా ఏర్పాటును, చిన్నరాష్ట్రాల ఏర్పాటును సూత్రరీత్యా ఆమోదించానంటూ గంభీర వచనాలు పలికింది. తెలంగాణా ఏర్పాటుకు కాంగ్రెసు నిర్ణయంతో ఇతర ప్రాంతాల్లో ప్రత్యేక ఉద్యమాల డిమాండు రాగానే ఊపిరాడక రెండవ ఎస్సార్సీ వేసి శాస్త్రీయంగా పరిష్కరించాలంటూ తన అవకాశవాదాన్ని బయటపెట్టుకుంది. అధికారం దక్కక కాంగ్రెసు నుండి చీలిన వైఎస్ఆర్ పార్టీ కూడా ఏ రోటికాడ ఆ రోటి పాట పాడుతూ నెట్టుకొచ్చింది. ఈ విధంగా వర్గ ప్రాతిపదికన ప్రజానీకం సంఘటితపడకుండా సామ్రాజ్యవాదం పన్నిన వ్యూహాన్ని, ఆధునికాంతర సిద్ధాంతాన్ని వీరంతా అమలుజరిపారు. దోపిడీ పాలకవర్గాల ఈ విభజించి – పాలించే కుట్రను గుర్తించి, ప్రజలలో ఎండగట్టి వర్గ ఐక్యతను సాధించవలసిన వామపక్ష, మార్క్సిస్టు–లెనినిస్టు శక్తులలో కొందరు వర్గచైతన్య పదునును మొద్దుబార్చుకుని ప్రజలను చీలుస్తున్న పాలకవర్గాల కుటిలనీతిని ఎదుర్కోలేకపోయారు.

పాలకవర్గ పార్టీలన్నీ కలిసికట్టుగా ఆడిన నాటకమిది. రాష్ట్ర విభజన తప్ప మరో సమస్య ఏదీ రాష్ట్రప్రజలకు లేనట్లుగా రాజకీయ అజండాను మార్చాయి. తమందరికీ ఆమోదయోగ్యమైన దోపిడీ విధానాలను ప్రజలు ప్రశ్నించకుండా వారి దృష్టిని మళ్లించగలిగాయి. తెలంగాణా ఏర్పడితే తమ సమస్యలన్నీ పరిష్కారమౌతాయన్న భ్రమలను తెలంగాణా ప్రజలలోనూ, తెలంగాణా విడిపోతే తామేదో నష్టపోతామన్న భావనను కోస్తా, రాయలసీమ ప్రజలలోనూ కల్పించాయి.

కార్మికుల, శ్రమజీవుల, రైతుకూలీల, ఆదివాసుల, దళితుల జీవనం సంక్షోభభరిత మౌతున్నా ప్రజలు పోరాట మార్గం పట్టకుండా చేశాయి. హైద్రాబాదు నగరం చుట్టూ లక్షలాది ఎకరాలు రైతాంగం నుండి గుంజుకుని దోపిడీ శక్తులకు కట్టబెట్టినా పాలకపార్టీలు పట్టనట్లే వ్యవహరించాయి. రైతాంగం ఆత్మహత్యలు కొనసాగుతున్నా నిమ్మకు నీరెత్తినట్లున్నాయి. అన్యాయాన్ని సహించలేక ప్రజలు ప్రతిఘటిస్తే, ప్రత్యర్థులపై విమర్శనాస్త్రాలు సంధించే సాధనాలుగా వాడుకున్నాయి తప్ప ప్రతిఘటిస్తున్న ప్రజలకు అండదండగా నిలవలేదు. ఈ కాలమంతా వ్యక్తిగత పరస్పర దూషణలతో కాలం గడిపాయి తప్ప, శాసనసభను ప్రజాసమస్యలను కనీసం చర్చించే వేదికగా ఉపయోగించలేదు. సామ్రాజ్యవాదులకూ, బడాబూర్జువాలకూ, భూస్వామ్య పెత్తందారీ వర్గాలకూ అనుకూల విధానాలను నల్లేరుపై బండిలా అమలు జరిపించుకున్నాయి.

ఈ మోసాన్నే తెలంగాణా రాష్ట్ర ఏర్పాటు ప్రకటన తర్వాత కూడా సాగించేందుకు సన్నాహాలు చేస్తున్నాయి. పదేళ్లపాటు ఉమ్మడి రాజధానిగా హైద్రాబాదు అన్న పదబంధంలో అస్పష్టతతో వివాదాలకు కాంగ్రెసు బీజాలు వేసింది. పోలవరానికి జాతీయ హోదా కల్పించి మరో వివాదానికి తెరలేపింది. ఇరు ప్రాంతాలకు నష్టం కలుగకుండా నీరు, విద్యుత్తు, ద్రవ్యాల పంపిణీ చేస్తానంటూ తెగని వివాదానికి ఆజ్యంపోసింది. ఇదికాక విభజిస్తే, రాయలసీమకు ప్రత్యేకరాష్ట్రం ఇవ్వాలన్న వాదనను మళ్లీ ముందుకు తెచ్చాయి. ఇక కొత్త రాజధాని ఎక్కడ పెట్టాలన్న వివాదం వుండనే వుంది. వీటినందిపుచ్చుకోవటంలో కాంగ్రెసు నేతలే ముందుండటం ఎవరికీ ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించదు.

ఈ వివాదాలతో ప్రాంతీయ వైమనస్యాలు రగిల్చి ప్రజలను వివాదాల జ్వాలల్లో మాడ్చి మసిచేసే దుర్మార్గపు ఎత్తుగడలకు పాలకవర్గ పార్టీలు పూనుకున్నాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర విభజనగానీ, దానిని సమైక్యంగా వుంచటంగానీ ప్రజలెదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలలో ఏ ఒక్కదానినీ పరిష్కరించలేదు. అంతేకాదు, రాష్ట్రంలోని మూడు ప్రాంతాలలో పీడిత తాడిత ప్రజలపై పాలకవర్గాలు సాగిస్తున్న దోపిడీ, అణచివేత, దౌర్జన్యాలు విభజన తర్వాత లేకుండా చేయగలవా? లేదు. పాలకవర్గ ముఠాలమధ్య అధికార పంపకం తగవు తెగక విభజన – సమైక్యతా వాదాలను ముందుకు తెస్తున్నాయి. ప్రజలను చీల్చుతున్నాయి. ఈ రెండువాదాలు చేస్తున్న నాయకులలో ఏ ఒక్కరూ తమ వాదం నెగ్గితే రాష్ట్రాన్ని ప్రగతిపథంలో ఎలా నడుపుతారో వివరించలేదు. సమైక్యవాదులు ప్రస్తుత విధానాలే కొనసాగిస్తారన్నది చెప్పనక్కరలేదు. ఏర్పడబోయే తెలంగాణా రాష్ట్ర పునర్నిర్మాణ బాధ్యత గురించి గంభీరంగా ముఖంపెట్టి మొదటిసారిగా నోరువిప్పిన కేసిఆర్ "హైద్రాబాదు బ్రాండు ఇమేజిని" పెంచటం తక్షణ కర్తవ్యమని, గతంలో అధికారంలో వున్నప్పుడు చంద్రబాబునాయుడి మాటలతీరుని గుర్తుకు తెచ్చాడు. ప్రజల జీవితాలను సమస్యల మయంచేసిన ఆనాటినుండి నేటివరకూ అమలవుతున్న విధానాలనే కొనసాగిస్తానని దోపిడీ వర్గాలకు హామీనిచ్చాడు.

రాష్ట్ర విభజన–సమైక్యత సమస్యను పాలకవర్గ ముఠాలు ముందుకుతెచ్చిన ప్రతి సందర్భంలోనూ సిపిఐ(ఎం.ఎల్) తన ఈ వైఖరిని ప్రజల ముందుంచుతూ వచ్చింది.

ప్రస్తుత సందర్భంలో కూడా పాలకవర్గ ముఠాలు రెచ్చగొట్టే ప్రాంతీయ వైమనస్యాలకూ, అంతులేని వివాదాలకు బలికావద్దని, తెలుగు ప్రజలందరికీ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము.

రాష్ట్ర విభజన జరిగినా, యిరు ప్రాంతాల్లో ప్రజలెదుర్కొంటున్న ఏ ఒక్క మౌలిక సమస్యనూ ఈ దోపిడీ పాలకవర్గ పార్టీలు పరిష్కరించబోవన్న గత ఆరు దశాబ్దాల అనుభవాన్ని మరోసారి గుర్తుకు తెస్తున్నాము.

దున్నేవానికే భూమి ప్రాతిపదికగా భూసంస్కరణల అమలు కొరకూ,

దేశప్రజల ఆహార, నిత్యావసరాలు తీర్చటమే ప్రధాన లక్ష్యంగా, వ్యవసాయ పారిశ్రామిక అభివృద్ధికొరకూ,

విదేశీ సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడీ, దోపిడీ జోక్యంలేని స్వావలంబన లక్ష్యమైన పురోభివృద్ధికొరకూ, నూతన ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ సాధనకొరకూ దీర్ఘకాలిక పోరాటాలకు సమాయత్తంకమ్మని ప్రజలకు పిలుపునిస్తున్నాము.

యువజనులందరికీ ఉపాధి కల్పించాలనీ,

రైతాంగ సాగు కార్యకలాపాలకు అన్ని రూపాలలో మద్దతు నివ్వాలనీ,

ధరలను అదుపు చేయాలనీ,

మద్యం వ్యాపారాన్ని ఆపివేయాలనీ కోరుతూ

కుల, మత, భాషా, ప్రాంతీయ బేధాలను వైమనస్యాల స్థాయికి పెంచే పాలకుల కుటిల ఎత్తుగడలను తిప్పికొట్టి సంఘటిత, సమైక్య పోరాటాలు సాగించమని పిలుపునిస్తున్నాము.

తమ ద్రవ్యపెట్టుబడులతో దేశాన్ని నింపి, భారతదేశ సహజ, ఆర్థిక, మానవ వనరులన్నింటినీ దోచుకుపోతున్న సామ్రాజ్యవాదానికీ;

విదేశీ పెట్టుబడికి గేట్లుతెరచి ఆంక్షల్లేకుండా చేస్తూ, బొగ్గు, ఇనుము, బాక్షైటు, చమురు, సహజవాయువు తదితర సహజవనరులనూ, బ్యాంకులూ, బీమా వంటి ద్రవ్య వనరులనూ, చిల్లరవ్యాపారాన్నీ కూడా సామ్రాజ్యవాదుల పరంచేస్తున్న విధానాలకూ;

కార్మికులూ, శ్రమజీవులూ పోరాడి సాధించుకున్న హక్కులన్నీ కాలరాచి పాలకవర్గాల దోపిడీకి కట్టుబానిసలను చేస్తున్న విధానాలకూ;

తత్పర్యవసానంగా రుపాయివిలువతగ్గి ధరలు పెరిగిపోయి ప్రజలను దారిద్ర్యంలోకి నెడుతున్న విధానాలకూ వ్యతిరేకంగా ప్రజాపోరాటాలను ఐక్యంగా నిర్మించేందుకు కలిసిరమ్మని వామపక్ష, మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు పార్టీలకు, శక్తులకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము.

31-7-2013

విశ్వం
ప్రధానకార్యదర్శి
కేంద్రకమిటి
సి.పి.ఐ(ఎం-ఎల్)

ముంచెత్తిన వరదలు - పట్టించుకోని పాలకులు

జులై రెండు, మూడు వారాలలో కురిసిన భారీ వర్షాలకు గోదావరి, ప్రాణహిత, పెన్‌గంగా, శబరి నదులు పొంగి ప్రవహించాయి. ఫలితంగా ఉభయ గోదావరులు, ఖమ్మం, కరీంనగర్, వరంగల్, ఆదిలాబాద్, నిజామాబాద్ జిల్లాల్లోని నదీ పరీవాహక ప్రాంతగ్రామాలు, లంకలు వరద ముంపుకి గురైనాయి. అనేక గ్రామాలు జలదిగ్బంధంలో చిక్కుకున్నాయి. రవాణా మార్గాలు స్థంభించిపోయాయి. దాదాపు మూడులక్షల ఎకరాల్లోని వివిధ పంటపైర్లు ముంపుకి గురైనాయి. మూడు వేలకుపైగా ఇళ్లు కూలిపోవటమేకాకుండా ఇరవైమంది దాకా ప్రజలు ప్రాణాలు కోల్పోయారు. దాదాపు 4వందల చెరువులకు గండ్లు పడ్డాయి. విద్యుత్ సౌకర్యం లేక అంధకారంలో నీటిలో మునిగిన ఇళ్లల్లో ప్రజలు బిక్కుబిక్కుమంటూ గడిపారు. ఇళ్లలోని వస్తువులన్నీ వరదపాలయ్యాయి.

నాలుగైదు సంవత్సరాలుగా రాష్ట్రప్రజలు దుర్భిక్షానికి, వరద ముంపుకి వరుసగా గురౌతూనే వున్నారు. ఫలితంగా పంటలను, ఇండ్లను కోల్పోయి అపార నష్టానికి గురౌతున్నారు. 2011-12 సంవత్సరం వ్యవసాయ సీజన్లో 34,24,156 హెక్టార్లలో పంట నష్టం జరిగింది. 2012-13 సీజన్‌లో దుర్భిక్ష పరిస్థితులవలన నాగార్జునసాగర్ కుడి, ఎడమ కాల్వ క్రిందే 25 లక్షల ఎకరాలు సేద్యానికి నోచుకోలేదు. దుర్భిక్షం తర్వాత అకాల వర్షాల వలన ముంపు ఏర్పడి వేలాది ఎకరాల్లో పంట నష్టం జరిగింది. ఈ సంవత్సరం ఖరీఫ్ ప్రారంభంలోనే వరదలు ముంచెత్తాయి. ముందు, ముందు ఇంకా ఎలాంటి ఉపద్రవాన్ని చూడవలసివస్తుందోనని రైతాంగం ఆందోళన చెందుతున్నారు.

దుర్భిక్షం, వరదలకు ప్రకృతికన్నా పాలకులే ఎక్కువ కారణంగా వున్నారు. 66 సంవత్సరాల 'స్వతంత్ర' భారతావనిలో దుర్భిక్షాన్ని అరికట్టటంలోనూ, ముంపుని, వరదలను అదుపుచేయటంలో, వాటి నష్టాలను తగ్గించటంలో పాలకులు పూర్తిగా విఫలమయ్యారు. ప్రకృతి వైఫల్యాలవలన జరిగే నష్టాలను నివారించలేమని, అందుకు ప్రభుత్వ బాధ్యతలేదని ప్రజలను నమ్మింపచేసే ప్రయత్నం చేస్తూ తమ వైఫల్యాలను కప్పిపుచ్చుకొనేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. ప్రకృతి వైఫల్యాలను ఎదుర్కొనేందుకు సరైన విధానాలను అనుసరిస్తే గణనీయంగా నష్టాలను నివారించవచ్చు. అలాంటి విధానాలను పాలకులు అనుసరించకపోవటమే అపార నష్టాలకు కారణంగా వుంది. కృష్ణానది మీద డ్యాములు నిర్మించినా, నీటి వినియోగంలో సాగుకు ప్రాధాన్యత నివ్వకుండా నీటిని ఇతరాలకు వాడి ఆయకట్టును ఎండగట్టడమూ, చివరిక్షణం వరకూ పట్టించుకోకుండా డ్యాము ముందువెనుకల వరద ముంపుకు గురిచేయటమూ పరిపాటి అయింది.

వలస పాలకుల నుండి అధికారాన్ని బదలాయించుకొన్న భారత దళారీ దోపిడీ పాలకులు ఇతర రంగాల మాదిరిగానే వ్యవసాయ రంగంలోనూ స్వతంత్ర విధానాలను అనుసరించలేదు. సామ్రాజ్యవాద దేశాల ప్రయోజనాలను నెరవేర్చే విధానాలనే అమలుపరుస్తున్నారు. దేశంలోనూ, రాష్ట్రంలోనూ అపారమైన జలవనరులున్నాయి. మన రాష్ట్రంలో గోదావరి, కృష్ణా, ప్రాణహిత, వంశధార, తుంగభద్ర, పెన్నా మైదలైన నదులతోపాటు చెరువులు, వాగులు, బావులు, గడ్డలు వేల సంఖ్యలో వున్నాయి. వీటిద్వారా లభించే నీటిని ప్రాజెక్టులు, రిజర్వాయర్లు, చెక్‌డ్యాంలు, ఎత్తిపోతల పథకాలద్వారా సాగు-త్రాగునీటికి మళ్లించి వుంటే రాష్ట్రంలో దుర్భిక్ష పరిస్థితుల నివారణతోపాటు, వరద ముంపుకూడా అదుపులో వుండేది. కానీ పాలకులు అలాంటి విధానాలను అమలుజరపలేదు. రాష్ట్రంలోని ధవళేశ్వరం, కృష్ణా కరకట్టలను బ్యారేజీలుగా మార్చటం, అనేక ఉద్యమాల ఫలితంగా నాగార్జునసాగర్ మొదటి దశను పూర్తిచేయటం తప్ప ఇతర మేజర్ ప్రాజెక్టుల నిర్మాణం పాలకులు చేయలేదు. శ్రీశైలం ప్రాజెక్టు నిర్మాణం జరిగినా అది జలవిద్యుత్ ప్రాజెక్టుగానే వుంది. పోలవరం, పోచంపాడు ప్రాజెక్టులు ప్రారంభించి దశాబ్దాలు గడుస్తున్నా అవి పూర్తి అయ్యే పరిస్థితి కన్పించటంలేదు. తెలుగుగంగ ప్రాజెక్టు ప్రధానంగా చెన్నైకి మంచినీటిని అందించేదిగా వుంది.

2004లో తిరిగి అధికారంలోకి వచ్చిన కాంగ్రెస్, రైతాంగానికి సాగునీరు అందించేందుకు జలయజ్ఞం పేరుతో అనేక ప్రాజెక్టులకు ప్రారంభోత్సవం చేసింది. ఇప్పటివరకు ముఖ్యమైన ప్రాజెక్టులేవీ పూర్తికాలేదు. రైతాంగానికి సాగునీరు అందలేదు.

నదీజలాల ద్వారా సాగు-త్రాగునీరు అందించటంలో విఫలమైన పాలకులు, చెరువుల సేద్యాన్ని కూడా నిర్వీర్యం చేశారు. 1958లో చెరువుల క్రింద 48 లక్షల హెక్టార్లు సాగైతే, నేడు మూడున్నర లక్షల ఎకరాలకు మించి సాగుకావటంలేదంటేనే పాలకుల నిర్లక్ష్యం స్పష్టమౌతోంది. చెరువుల సేద్యంయొక్క ప్రాముఖ్యతను గుర్తించి, వాటిని అభివృద్ధిపర్చి వుంటే సాగు - త్రాగునీరు అందించటమే కాకుండా వర్షపునీటిని అత్యధికభాగం చెరువులు నిల్వచేసుకుని ముంపుని చాలావరకు నియంత్రించి వుండేవి. పాలకులు ఇందుకు విరుద్ధమైన విధానాలను అనుసరించటం వలన వేలాది చెరువులు కనుమరుగైనాయి. ఫలితంగా గ్రామీణ ప్రాంతంలో ముంపు తీవ్రరూపం దాలుస్తున్నది.

జలవనరులను నిల్వచేసే విధానాలను అమలుపర్చని పాలకులు నదీకరకట్టలను, పంట - మురుగుకాల్వలను పటిష్టపర్చటంలోనూ విఫలమైనారు. వీటికి సంవత్సరాల తరబడి మరమ్మత్తులు చేయకపోవటంవలన కాల్వలు మేటవేయటం, తూటికాడ కాల్వలనిండా అలుముకోవటంవలన తుపానులు, వరదలు, భారీవర్షాలకు వచ్చే నీటి పారుదల సరిగ్గా జరగక ఉప్పొంగి పొలాలను, గ్రామాలను ముంచెత్తుతున్నాయి. అనేకసార్లు ఈ విషయం బహిర్గతమైంది. ఇప్పుడు వచ్చిన వరద ముంపుకికూడి అదే కారణం. గోదావరి నది కరకట్టలు పటిష్టంగా లేకపోవటం, కాల్వలకు మరమ్మత్తులు జరగకపోవటం, పోలవరం ప్రాజెక్టు కాల్వల కోసం త్రవ్విన మట్టిని గుట్టలు-గుట్టలుగా పోయటంవలన నీరు పోయే మార్గంలేక మురుగు నీరు ఉప్పొంగి కట్టలు తెగి ప్రవహించటంవలన ఉభయగోదావరి జిల్లాల్లోని లంకగ్రామాలు, లోతట్టు గ్రామాలు ముంపుకి గురైనాయి. మిగతా జిల్లాల్లో ముంపుకి కూడా ఇలాంటి పరిస్థితే కారణం. అందువలన నేటి వరదల ముంపు నష్టానికి పాలకులే ప్రధాన కారకులుగా వున్నారు.

ముంపు, వరదలు, వాటివలన జరిగే నష్టానికి బలహీనమైన కరకట్టలు, కాల్వలకు మరమ్మత్తు చేయకపోవటం కారణమని గ్రహించిన రైతాంగం వాటికి మరమ్మత్తులు చేసి పటిష్టపర్చాలని ఉద్యమించటంతోపాటు, ప్రభుత్వ విధానాల ఎడల తీవ్రమైన విమర్శలు వెల్లువెత్తటంతో కృష్ణా, గోదావరి డెల్టాలను ఆధునీకరిస్తానని ప్రకటించక ప్రభుత్వానికి తప్పలేదు. తాము చెప్పిన మాటలనే మర్చిపోయే పాలకులు ఆధునీకరణకు సంబంధించిన పనులు చేపట్టక పోవటంపైనా తీవ్రవిమర్శలు వెల్లువెత్తాయి.

రాష్ట్రంలో ముఖ్యమనుకొన్న ఏ పనిచేపట్టాలన్నా రాష్ట్ర పాలకులు, ప్రపంచబ్యాంకు అనుమతి తీసుకోకుండా చేయరు. ఆ ధైర్యం వారికి లేదు. ప్రపంచబ్యాంక్ ఆమోదించిన తర్వాతనే కాల్వల ఆధునీకరణ చేపడుతున్నట్లు ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. కాల్వల మరమ్మత్తులు కూడా స్వయంగా చేసుకోలేని రాష్ట్ర పాలకులు, ప్రపంచబ్యాంక్ దగ్గరకు ముష్టికోసం వెళ్లారు. 4444 కోట్లతో సాగర్ డెల్టాను, 4573 కోట్లతో కృష్ణా డెల్టాను ఆధునీకరించనున్నట్లు, అందుకోసం ప్రపంచబ్యాంక్ రుణం కోరినట్లు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. గోదావరి డెల్టా ఆధునీకరణ గురించి చెప్పలేదు. ఆధునీకరణకు అయ్యేఖర్చులో సగం మాత్రమే ఇస్తానని, అందుకు తాను పెట్టే షరతులు ఆమోదించాలనే షరతు విధించింది. దాని ప్రకారం నూతన జలవిధానం అమలుజరపాలి. ప్రస్తుత సాగునీటి ప్రాజెక్టుల ప్రత్యేక విభాగంగాను, కాల్వల మరమ్మత్తుల, నీటి నియంత్రణ యాజమాన్యంగా విడగొట్టాలి. నీటి సంఘాలను ఏర్పాటుచేసి, కాల్వలకు మీటర్లు బిగించి సాగునీటికి ధరనిర్ణయించి రైతాంగానికి సరఫరా చేయాలి. ఇందుకోసం నీటి నియంత్రణా వ్యవస్థను ఏర్పాటుచేయాలి. ఈ షరతులన్నింటికీ రాష్ట్రప్రభుత్వం ఆమోదం తెలిపింది. ఇకనుండి డబ్బులు చెల్లించి రైతులు సాగునీటిని కొనుక్కోవాల్సిందే. ఐదు సంవత్సరాలు గడిచినా ఆధునీకరణ పనులు సగంకూడా పూర్తికాలేదు. మరమ్మత్తుల పేరుతో సాగునీటి విడుదల ప్రభుత్వం తీవ్ర జాప్యం చేస్తున్నది. ఫలితంగా రైతుల సేద్యం ఆలస్యం కావటంవలన నష్టం జరుగుతున్నది. ప్రతి పనీ ప్రపంచబ్యాంక్ పరీక్షించి అనుమతించిన తర్వాత చేపట్టటమే ఇందుకు కారణం.

వరద నష్టాన్ని నియంత్రించటంలో విఫలమైన ప్రభుత్వం, బాధితులను ఆదుకోవటంలోనూ, సహాయ చర్యలు చేపట్టటంలోనూ వైఫల్యం చెందింది. జలదిగ్బంధంలో చిక్కుకొని ఇళ్లలోని వస్తువులన్నీ కోల్పోయి, ఎటూ వెళ్లటానికి వీలుపడక త్రాగటానికి నీరు, ఆహారంలేక ప్రజలు అల్లాడిపోయారు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో కూడా ప్రజలకు ఆహారం, మంచినీరు అందించి వారిని సురక్షిత ప్రాంతాలకు తరలించే చర్యలు చేపట్టలేదు. తన అసమర్థతను కప్పిపుచ్చు కోవటానికి ప్రజలు ఇండ్ల నుండి బయటకు వెళ్లటానికి అంగీకరించటంలేదని కుంటిసాకులు చెబుతున్నది. సహాయక శిబిరాల్లోకి తరలించిన ప్రజలను గాలికి వదిలివేసింది. వారికి కావాల్సిన సదుపాయాలు ఏర్పాటు చేయటంలో విఫలమైంది. ఈ పరిస్థితివలనే ప్రజలు సహాయక శిబిరాల్లోకి వెళ్లనిరాకరిస్తున్నారు.

జలదిగ్బంధంలో చిక్కుకొని, వేసిన పైర్లు, ఇండ్లలోని వస్తువులు కోల్పోయి అల్లాడుతున్న ప్రజలను ఆదుకోవాల్సిన బాధ్యత పాలక ప్రభుత్వానిదే. దీన్ని గుర్తించి ఈ క్రింది సహాయ చర్యలు వెంటనే చేపట్టాలి. జలదిగ్బంధంలో ఉన్న గ్రామాలకు ఆహారం, మంచినీరు అందించాలి. వరదల వలన ఉపాధి కోల్పోయిన వ్యవసాయ కూలీలు, చేతివృత్తుల వారికి నెలరోజులకు సరిపడా ఉచితంగా ఆహారపదార్థాలు ఇవ్వాలి. వరదల వలన ప్రాణాలు కోల్పోయినవారి కుటుంబాలకు 5లక్షలు నష్టపరిహారం చెల్లించాలి. పంట కోల్పోయిన రైతులకు, అందుకు అయిన ఖర్చు మొత్తాన్ని పరిహారంగా ఇవ్వాలి. గండ్లుపడిన చెరువులను, రోడ్లను తక్షణం మరమ్మత్తులు చేయాలి. ప్రపంచబ్యాంక్‌తో నిమిత్తంలేకుండా కరకట్టలు, పంట - మురుగు కాల్వలను మరమ్మత్తులు చేసి పటిష్టపర్చాలి. ★

కా॥ పేరిశెట్ల రవికుమార్(సుబ్బారావు)కు జోహార్లు

సిపిఐ(ఎం-ఎల్)పార్టీ సభ్యులు, ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మిక సంఘ నాయకులు కామ్రేడ్ పేరిశెట్ల రవికుమార్ (సుబ్బారావు) (62 సం॥లు) 6-7-13న అనారోగ్యంతో ప్రకాశంజిల్లా వేటపాలెంలో మృతిచెందారు. ఆయనకు భార్య, ఇద్దరు కుమారులున్నారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ప్రకాశంజిల్లా కమిటీ ఆయన మృతిపట్ల ప్రగాఢసంతాపం వ్యక్తంచేస్తూ, ఆయనకు విప్లవ జోహార్లర్పిస్తోంది. వారి కుటుంబ సభ్యులకు సానుభూతి ప్రకటిస్తోంది.

వేటపాలెం ప్రాంతంలో ఆనాటి కమ్యూనిస్టు నాయకులైన కామ్రేడ్ కస్తూరి కుటుంబరావు తదితరుల ప్రభావంతో పార్టీ అభిమానులుగా, కొరియర్‌లుగా తోడ్పడిన కుటుంబనేపథ్యం కా॥రవికుమార్‌ను చిన్నవయసులోనే కమ్యూనిస్టు పార్టీకి దగ్గర జేసింది. సీనియర్ కమ్యూనిస్టు నాయకులు అమరులు కామ్రేడ్ పింజల వెంకట సుబ్బారావు సాన్నిహిత్యంతో చేనేత, కళారంగాలలో కామ్రేడ్ రవికుమార్ తన కృషిని సాగించారు. ఆ క్రమంలో 1976లో పార్టీ సభ్యత్వం పొంది, గత నాలుగు దశాబ్దాలుగా స్థానికంగా సాగిన ప్రజాఉద్యమాలన్నింటా చురుగ్గా పాల్గొన్నారు. చేనేత, బీడీ, ఆర్‌టిసి కార్మికుల ఆందోళనల్లో క్రియాశీలకంగా కృషిచేశారు. వేటపాలెంలో 1987లో సాగిన పవర్‌లూమ్ వ్యతిరేక ఉద్యమంలో ముఖ్యమైన పాత్ర నిర్వహించారు.

1973లో స్థాపించిన యువజన సాహితీ, సాంస్కృతిక సంస్థ వ్యవస్థాపకులలో కా॥రవికుమార్ ఒకరుగా వుండి, వర్గ స్పృహను పెంపొందించే పలు నాటకాలను రాష్ట్రవ్యాపితంగా ప్రదర్శించారు.

1980ల నాటినుండి హక్కుల ఉద్యమ కార్యకర్తగా కృషిచేశారు. కెపాల్ నూనెమిల్లు కార్మికులపై కాల్పుల నేపథ్యంలో ఓపిడిఆర్ నిజనిర్ధారణకమిటీకి విలువైన తోడ్పాటునందించారు.

వేటపాలెం చేనేత సొసైటీ గుమాస్తాగా, సలహాదారుగా, డైరెక్టరుగా సొసైటీ నిర్వహణ, అభివృద్ధిలో ముఖ్యపాత్ర నిర్వహించారు. కామ్రేడ్ రవికుమార్ అంతిమయాత్రలో పార్టీ సభ్యులు, చేనేత కార్మికులు పెద్దసంఖ్యలో పాల్గొని ఘన నివాళులర్పించారు.

15.7.2013న రామానగర్‌లో కా॥ పేరిశెట్ల రవికుమార్ సంస్మరణ సభ ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మికసంఘం, వేటపాలెం చేనేత సొసైటీల సంయుక్త ఆధ్వర్యంలో జరిగింది. ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మికసంఘం కన్వీనర్ కా॥ వార్తికోట సుబ్బారావు అధ్యక్షత వహించిన ఈ సభలో సిపిఐ(ఎమ్-ఎల్) నాయకులు కా॥ ఎమ్.ఎస్.సాయి, ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) నాయకులు కా॥ కత్తి పేరయ్య, కా॥కుటుంబరావు, వేటపాలెం చేనేతసొసైటీ ప్రెసిడెంట్ శ్రీ సదానందరావులు పాల్గొని నివాళులర్పించారు.

తమిళనాడులో... (3వ పేజీ నుండి)

తమ స్వహస్తాలతో ఘోరంగా హత్యగావించేలా ఎంతగా మెదళ్ళను మొద్దుబారుస్తున్నదీ ఈ కులోన్మాదం?!

* * *

రంగారెడ్డి జిల్లా తాండూర్‌లో బి.ఏ.ఫైనల్ ఇయర్ చదువుతున్న, దళిత కులానికి చెందిన మాలశివశంకర్(21 సం॥లు), ఓగిరాల గ్రామానికి చెందిన, వెనుకబడిన కులానికి (ముదిరాజు) చెందిన శివమాల(19సం॥లు) ఈ సం॥ ఫిబ్రవరి 12న ఇంటినుండి వెళ్ళిపోయారు. కొడంగల్‌లోని గుడిలో రహస్యంగా పెళ్లిచేసుకుని, ప్రక్కనే వున్న కర్ణాటక రాష్ట్రంలోని ఒక గ్రామంలో వున్న శివశంకర్ బంధువుల వద్ద తలదాచుకున్నారు.

అమ్మాయి కుటుంబసభ్యులు ముదిరాజ్ కుల పెద్దలు శివశంకర్ తల్లిని పిలిచి తీవ్రంగా బెదిరించటంతో ఆమె వారి ఆచూకీ చెప్పింది. దీనితో ఆమె అన్నయ్యలు వెళ్ళి శివమాలను బలవంతంగా జీపు ఎక్కించుకుని ఇంటికి తీసుకొచ్చి, ఇంట్లో నిర్బంధించారు. గతంలో ఆ పూరి కులపెద్దల చేతిలో తన తండ్రి కూడా హత్యకు గురై వుండటంతో తీవ్రంగా భయపడిన శివశంకర్, పరీక్షలు రాయటానికి తాండూరు కూడా వెళ్ళలేదు.

మే 12న కర్ణాటకలోని పోతుగంటి గ్రామంలో తన బాల్యస్నేహితుని పెళ్ళికి ఓగిరాలలోని మరో మిత్రునితో కలిసి మోటర్‌సైకిల్‌పై వెళ్లేందుకు ఆ గ్రామం చేరుకున్న శివశంకర్‌పై, శివమాల అన్నయ్యలు, వారి కులస్థులతో కలసి ఒక్కుమ్మడిగా దాడిచేశారు. పట్టపగలు బహిరంగంగా రాళ్ళతో కొట్టి శివశంకర్‌ను హతమార్చారు. దాడిఘటన తెలిసి పరుగుపరుగున వచ్చిన ఆ తల్లి రక్తపుమడుగులో పడివున్న తన బిడ్డను వదిలివేయమని వారి కాళ్ళావేళ్ళాపడ్డా వారు కనికరించలేదు. శివశంకర్ తల్లిని కొట్టి, ప్రక్కకు లాగివేసి గంటల తరబడి క్రూరహింసలకు గురిచేశారు. కొనఊపిరితో ఉన్న బిడ్డను ఆస్పత్రికి తరలించే ఆమె ప్రయత్నమూ ఫలించలేదు. తీరిగ్గా పోలీసులు వచ్చి ఆస్పత్రికి తరలించేంతలోనే శివశంకర్ కన్నుమూశాడు.

* * *

గత సం॥రం డిసెంబరు 18న దేశీయ వ్యవహారాల శాఖామంత్రి ఆర్‌పిఎన్‌సింగ్ లోక్‌సభలో ఒక ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తూ జాతీయ మహిళా కమీషన్ సమాచారం ప్రకారం 2012 సం॥రంలో 333 'పరువు హత్యల' కేసులు నమోదయ్యాయని, మరో 11 కేసులను సుమోటోగా కమీషన్ స్వీకరించిందని పేర్కొన్నాడు. రికార్డులకెక్కిన సంఖ్యే ఇదికాగా, నమోదుకాని పరువుపేరిట సాగించే హత్యలు, నేరాలు పెద్దసంఖ్యలో వుంటాయనే దాంట్లో సందేహంలేదు. కాగా, ఈ సంఖ్య రోజురోజుకూ పెరిగిపోతున్నదనేది వాస్తవం.

భారత దేశవ్యాపితంగా గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ఈనాటికీ ప్రధానంగా భూమి, సంపదలపై ఆధిపత్యం వహిస్తున్న భూస్వామ్య, అగ్రకుల పెత్తందార్లు-దళితులు, వెనుకబడిన కులాలు, గ్రామీణపేదలపై దాడులు, దౌర్జన్యాలు, హత్యకాండ సాగిస్తూ వస్తున్నారు. ప్రధానంగా 'ఖాప్'పంచాయతీల పేరిట హర్యానా, పంజాబ్, తదితర ఉత్తర భారత రాష్ట్రాలలోని గ్రామీణ ప్రాంతాలలో 'పరువు హత్యలు' సాగిస్తున్నది వీరే.

కాగా, నిచ్చెనమెట్ల కులవ్యవస్థలో ఒక మెట్టుపైకెగబాకిన కొన్ని శూద్రకులాలుగా చెప్పబడేవి మనువాద సంస్కృతిని, భావజాలాన్ని తలకెక్కించు కుంటున్నాయి. ఈ మధ్యంతర కులదురహంకార పెత్తందార్లు ఆయా కులాల ప్రజలను తమ వెనుక నిలుపుకునేందుకు. అగ్రకుల దురహంకారుల దాడులకేమాత్రం తీసిపోని తీరులోనే దళితులపై దాడులకు, హత్యలకు తెగబడుతున్నారు. తమిళనాడు రాష్ట్రంలో దళితులపై ఇటీవల కాలంలో పెచ్చుమీరుతున్న దాడుల నేపథ్యమిదే.

కనుక, భూస్వామ్య అగ్రకుల పెత్తందార్లను, మధ్యంతర కులపెత్తందార్లను, దోపిడీదార్లను వేరుజేసి, గీతగీయాలి. దళితులు, వెనుకబడిన కులాలు, మైనారిటీలు, గ్రామీణ పేదప్రజానీకం, కష్టజీవులంతా భూస్వామ్య, పెత్తందార్లపై సమైక్యంగా ఉద్యమించాలి. గ్రామీణ సంపదలకు మూలమైన భూమిపై హక్కు కోసం, ఆత్మగౌరవం, స్వేచ్ఛాజీవనం కోసం పోరాడాలి. కులమత ప్రాంతీయ ఉన్మాదాలను రెచ్చగొట్టే పాలక రాజకీయ పార్టీల కుటిల రాజకీయాలను తిప్పికొట్టాలి. ★

తమిళనాడులో కులదురహంకార కట్టా పంచాయతీలు

కుటిల ఓట్ల రాజకీయాలకు బలైన ఇలావరసన్, దివ్యలు

ఇటీవల కాలంలో తమిళనాడు రాష్ట్రంలో మరింతగా పెచ్చుమీరుతున్న కులోన్మాదం, కుల అణచివేత, 'కట్టా పంచాయతీల' రూపంలో కులదురహంకార దాడులు – ఆలోచనాపరులను, ప్రగతికాముకులను తీవ్రంగా కలచివేస్తున్నాయి. భూమిపై పట్టుదొరకబుచ్చుకొని, సంపదలను కూడేసుకుంటున్న మధ్యంతర కులాలలోని 'పైకెదిగిన' పెత్తందారీవర్గం గ్రామాలలో శ్రమదోపిడీ సాగించటంతోపాటు, ఆధిపత్యాన్ని నెరుపుతోంది. మరోవైపున వీరు ప్రభుత్వ పాలనాధికారాన్ని పంచుకునేందుకు అగ్రకుల, భూస్వామ్య వర్గపార్టీలతో చెట్టాపట్టాలేసుకుంటూ, వారికేమాత్రం తీసిపోని విధంగా గ్రామీణ పేదలపై – ముఖ్యంగా నిచ్చెనమెట్ల కులవ్యవస్థలో అట్టడుగునవున్న దళితులపై–దాడులకు తెగబడుతున్నారు.

* * *

తమిళనాడు రాష్ట్రం – ధర్మపురి జిల్లాలో దళితకులానికి చెందిన ఇలావరసన్(23 సం॥లు), వన్నియార్ల కులానికి చెందిన దివ్య(20సం॥లు) పరస్పరం ప్రేమించుకున్నారు. ధర్మపురిలోని ఓ కళాశాలలో దివ్య బియస్‌సి(నర్సింగ్) విద్యనభ్యసిస్తోంది. దివ్య(చెల్లకొట్టాయ్ గ్రామం), ఇలావరసన్ (నాథన్ గ్రామం) ఇరుగుపొరుగు గ్రామాలకు చెందినవారు. ఇలావరసన్ పదవతరగతి వరకు చదువుకున్నాడు. ఇటీవలే ఆ రాష్ట్ర పోలీసుశాఖలో ఉద్యోగానికి ఎంపికయ్యాడు.

దివ్య, ఇలావరసన్‌ల ప్రేమవ్యవహారాన్ని గమనించిన దివ్య తల్లిదండ్రులు తమ కులస్థుడైన ఓ ఉద్యోగస్థునితో దివ్య వివాహం జరుపతలపెట్టారు. తన చదువు పూర్తయ్యేవరకు పెళ్ళిచేసుకోనని ఏదోవిధంగా వారికి నచ్చజెప్పి తన వివాహ ప్రయత్నాన్ని దివ్య వాయిదా వేయించింది. కానీ తల్లిదండ్రుల వత్తిడి పెరగటంతో తన ప్రేమ విషయాన్ని వారికి జెప్పి, ఇలావరసన్‌నే పెళ్ళిజేసుకుంటానని స్పష్టంగా చెప్పేసింది. గతంలో అనేక కులాంతర వివాహాలు ఆ గ్రామాల్లో జరిగి, సామాజిక ఆమోదం పొందివున్నప్పటికీ, దివ్య తల్లిదండ్రులు ఆమె ఆలోచనను ససేమిరా అంగీకరించలేదు.

దీనితో, దివ్య – ఇలావరసన్‌లు ఇరువురూ పారిపోయి 2012 అక్టోబరు 14న రహస్యంగా వివాహం చేసుకున్నారు. అప్పటికే, వన్నియార్ల కులపార్టీగా వున్న పత్తలి మక్కల్ కచ్చి(పిఎంకే) అధినాయకుడు రాందాస్ కులాంతర వివాహాలను అంగీకరించబోమంటూ ఉద్రిక్తతలను రెచ్చగొడ్తున్నాడు. ఈ పరిస్థితుల్లో దివ్య – ఇలావరసన్‌లు తమకు ప్రాణహాని వుందని సేలం డిఐజి రక్షణకోరి అక్కడే కొంతకాలం తలదాచుకున్నారు. స్థావరాలు మారుస్తూ, జాగ్రత్తలు తీసుకుంటూ నిరంతరం ప్రాణభయంతోనే గడిపారు. ఎట్టకేలకు ఇలావరసన్ తల్లిదండ్రులు, గ్రామంలోని దళితపెద్దలు, బంధువులు ఇచ్చిన ధైర్యంతో తిరిగి నాథన్ గ్రామం చేరుకున్నారు.

నవంబర్ 3వ తేదీన పి.ఎం.కే ఆధ్వర్యంలో వన్నియారు కులపెద్దలు కట్టా పంచాయతీ(ఉత్తర భారతదేశంలో 'ఖప్' పంచాయతీల తరహాలో) జరిపి రెండు రోజుల్లోగా దివ్యను ఆమె తల్లిదండ్రులకు 'అప్పగించకుంటే' తీవ్ర పరిణామాలను ఎదుర్కొనవలసి వస్తుందని దళితులను హెచ్చరించారు. వన్నియార్లకు ఇతర కులాలవారితో, ముఖ్యంగా దళితులతో, వివాహ సంబంధాలను ఆమోదించే ప్రసక్తేలేదని, కులాంతర వివాహాలకు పాల్పడినవారికి 'మరణదండన' విధిస్తామని బాహాటంగా, నిర్భయంగా ఈ 'కట్టాపంచాయతీ'లో తీర్మానించారు. వన్నియార్ కులస్థుల ఓట్లను కూడగట్టు కోవడంలో 2011 రాష్ట్ర అసెంబ్లీ ఎన్నికలలో బాగా వెనుకబడిన పిఎంకే, వన్నియార్లను రెచ్చగొట్టి, కోల్పోయిన తన ఓటుబ్యాంకును తిరిగిపొందేందుకు ఈ సంఘటనను ఓ సాధనంగా చేసుకుంది. పిఎంకే బాహాటంగా ఉద్రిక్తతలను రెచ్చగొడ్తున్నా శాంతిభద్రతల పాలనా యంత్రాంగం చేష్టలుడిగి కూర్చొంది. చివరకు, దళితుల ఫిర్యాదుమేరకు నవంబర్ 5న 20మంది పోలీసులతో నాథన్ గ్రామంలో ఓ పికెట్‌ను ఏర్పాటు చేసింది.

ఈ పరిణామాల నడుమ దివ్య తండ్రి నాగరాజన్ నవంబరు 7న ఆత్మహత్యకు పాల్పడ్డాడు. ఈ వార్తతో తీవ్రమనోవేదనకు గురైన దివ్య, తన తండ్రి ఆత్మహత్య చేసుకునేంత గుండె ధైర్యం లేనివాడు కాదని, అతని హటాన్మరణంపై అనుమానం వ్యక్తంచేసింది.

కాగా, నాగరాజన్ ఆత్మహత్యను ఆసరా చేసుకొని పిఎంకే పార్టీ మరింత ఉద్రిక్తతలను రాజేసింది. మొత్తంగా పరిస్థితి తీవ్రతను అప్పటికైనా పరిగణలోకి తీసుకొని అవాంఛనీయ సంఘటనలు జరగకుండా నివారించేందుకు రాష్ట్ర, జిల్లా పాలనా, పోలీసు అధికార యంత్రాంగం తగిన చర్యలేమీ తీసుకోలేదు.

పిఎంకే నాయత్వంలో దాదాపు వేయిమంది వన్నియారు కులదురహంకారులు పోగై, నాగరాజన్ మృతదేహానికి ఖననం జరగకముందే ఎంచుకోనిమరీ నాథమ్, కొడమ్‌పట్టి, అన్నానగర్ అనే మూడు గ్రామాలలో దళితకాలనీలపై ఒక్కపెట్టున విరుచుకు పడ్డారు. కొన్నిగంటలపాటు ఆగకుండా బీభత్సం సృష్టించారు.

ఆ గ్రామాలకు దోవతీసే రోడ్లన్నింటిపైన చెట్లను నరికి అడ్డంగాపడేసి పోలీసులు, అగ్నిమాపక సిబ్బంది చేరుకోకుండా నిరోధించి విధ్వంసానికి పూనుకున్నారు. పికెట్‌లోనున్న పోలీసులు చేతులెత్తి ప్రక్కకు తప్పుకున్నారు. ఈ దాడిలో 250పైగా దళితుల ఇళ్ళను కాల్చి,బూడిద చేశారు. ఇండ్లలోని లక్షలాది రూపాయల విలువైన వస్తువులను లూటీచేశారు. టీవీలు, మోటారు సైకిళ్ళ వంటి వాటిని కూడా వదలకుండా తగులబెట్టారు. ఇళ్ళలోవున్న వృద్ధులను, మహిళలను నోటికొచ్చినట్లు దుర్భాషలాడటమేగాకుండా, తమ విధ్వంసానికి అడ్డుతగలొద్దని కర్రలతో కొట్టి, తరిమివేశారు. అనేకమందిని తీవ్రంగా గాయపరిచారు. తాపీగా అక్కడికి చేరుకున్న పోలీసులు కేసు నమోదు చేసుకొని విచారణా తతంగం సాగిస్తున్నారు.

ఈ సంవత్సరం ఏప్రిల్ 25న ధర్మపురి జిల్లాలోని మామళ్ళాపురంలో పిఎంకె ఒక భారీ బహిరంగ సభను నిర్వహించింది. ఈ సభకు తరలివచ్చే క్రమంలోనే అక్కడకు సమీపంలోని మరకన్నమ్ గ్రామంలోని దళితవాడపై కులోన్మాదాన్ని తలకెక్కించుకున్న వన్నియార్లు దాడిచేసి, వారి ఇళ్లల్లోపడి దోచుకున్నారు. ఈ సభలో ప్రసంగించిన పిఎంకే అధినాయకుడు రాందాస్ నీచమైన వ్యంగ్యంతో, దళితులను అవమానపరుస్తూ విషంకక్కాడు. 'జీన్స్, టీషర్టు, ఫ్యాన్సీగ్లాసెస్' ధరించిన దళిత యువకులతో ప్రేమలోపడవద్దని వన్నియార్ యువతులని హెచ్చరించాడు.

కుటిల రాజకీయం తమ జీవితాలతో చెలగాటమాడుతున్న వైనాన్ని సమగ్రంగా గ్రహించలేని దివ్య, తన ప్రేమ వివాహం కారణంగానే తండ్రి మరణం, ఈ విధ్వంసం చోటుచేసుకున్నాయని లోలోన తీవ్రంగా మదనపడుతూ వచ్చింది. తన ఎడబాటు, తండ్రి మరణంతో పుట్టెడు దుఃఖంతోనున్న తల్లిని పరామర్శించి రావటానికి దివ్య వెళ్ళింది. అయితే ఇంటి నుండి తల్లి వద్దకు వెళ్ళిన దివ్య మరలా తిరిగి రాలేదు.

దీనితో జూన్ 5వ తేదీన ధర్మపురి పోలీస్‌స్టేషన్‌లో దివ్య కనబడటంలేదని ఆమె భర్త ఫిర్యాదు చేశాడు. కాగా, పిఎంకే పనుపున హైకోర్టులో న్యాయవాదుల బృందం దివ్య తల్లి ద్వారా మార్చినెలలోనే హెబియస్ కార్పస్ దాఖలు చేసివున్నారు.

నాటకీయంగా, పిఎంకే న్యాయవాదుల బృందం చుట్టుముట్టి వెంటరాగా దివ్యను జూన్ 7న హైకోర్టు న్యాయమూర్తి ఎదుట హాజరుపరిచారు. తన తల్లితోనే కలిసివుండాలని భావిస్తున్నట్లుగా, తన భర్త ఇలావరసన్‌తో తెగదెంపులు జేసుకోవాలనుకుంటున్నట్లుగా దివ్యచే చెప్పించారు. రెండు కులాల నడుమ శాంతి, తమ కుటుంబానికి శాంతి కోరుకుంటూ తన ప్రేమను వదులుకుంటున్నానని దివ్య ప్రకటించింది.

పిఎంకే నాయకత్వమే తెరవెనకవుండి ఇదంతా నడిపించారని, తనని, దివ్య తల్లిని కూడా చంపేస్తామని బెదిరించి దివ్యచే బలవంతంగా ఈ విధమైన ప్రకటన చేయించారని ఇలావరసన్ వాపోయాడు. కోర్టు ప్రాంగణంలోనే ఒక్కసారి దివ్యతో కలసి మాట్లాడేందుకు అనుమతినివ్వాలని వేడుకున్నా, అతని అభ్యర్థన ఫలించలేదు. కోర్టు ఆవరణలోనే 'ది హిందూ' పత్రికా విలేఖరితో మాట్లాడుతూ ఒక రాజకీయ కుట్రలో తాము బాధితులుగా మిగిలామని ఇలావరసన్ వ్యాఖ్యానించాడు.

కోర్టులో దివ్య ప్రకటన మర్నాడు జూన్ 8న ధర్మపురి రైల్వేట్రాక్ ప్రక్కన ఇలావరసన్ శవమై కనిపించాడు.

రైలుక్రింద పడి ఆత్మహత్య చేసుకొనివుంటే అతని శరీరం ఛిద్రమై వుండేది. కానీ ఇలావరసన్ మృతదేహం అలాలేదు. కానీ 'ఆత్మహత్య' కేసుగా నమోదు చేసుకొని పోలీసులు పోస్టుమార్టం నిర్వహించారు. అయితే, ఇలావరసన్ కుటుంబసభ్యుల, దళిత, ప్రజాసంఘాల, ప్రజాస్వామికవాదుల నిరసనలతో ఇలావరసన్ మృతిని అనుమానాస్పద కేసుగా నమోదు చేశారు. హైకోర్టు జోక్యంతో మృతదేహానికి రెండోసారి పోస్టుమార్టమ్ నిర్వహించారు.

ఇలావరసన్ ఆత్మహత్య వార్తతో దివ్య ఒక్కసారిగా కుప్పకూలింది; అపస్మారకస్థితికి లోనైంది. భోరున విలపించింది. భర్తను కడసారి చూసేందుకు రావలసిందిగా, ఇలావరసన్ తల్లిదండ్రుల నుండి కబురు అందినా, ఆ విషవలయం నుండి బయటపడలేని నిస్సహాయస్థితిలో బందీగా వుండిపోయింది.

మానవ సహజాత భావాల్ని కర్కశంగా చిదిమివేసే కులవ్యవస్థ దుష్టపార్శ్వాన్ని ఈ సంఘటన తేటతెల్లం చేస్తోంది. గ్రామీణ భారతంలో కులవ్యవస్థ దుర్మార్గాన్ని, పట్టును ఈ ఘటన మరోమారు నగ్నంగా వెల్లడిచేస్తోంది. ఇక్కడి కులపెద్దల ముందు, చట్టాలు, చట్టాలనమలుచేసే వారూ ఎందుకూ కొరగారు. కులదురహంకారులు తమ అధికారాన్ని చెలాయిస్తూ, 'కట్టా పంచాయతీలు' 'ఖప్ పంచాయతీలు' నడుపుతూ, తాము నిర్దేశించిన కుల కట్టుబాట్లు, ఆదేశాలను ధిక్కరిస్తే సామాజిక వెలి, కుల బహిష్కారం, గ్రామ బహిష్కారం వంటి శిక్షలతోపాటు మరణదండనలను సైతం విధిస్తూ, ఆ శిక్షలను నిరాటంకంగా అమలుజేయిస్తున్నారు. అందుకు తమిళనాడు రాష్ట్రంలోనే మరికొన్ని ఘటనలను పరిశీలించవచ్చు.

* * *

తమిళనాడు రాష్ట్రం – తంజావూర్‌జిల్లా, సురాకొట్టాయ్ గ్రామంలోని 'కళ్ళార్' అనే మధ్యంతర, వెనుకబడిన కులానికి చెందిన అభిరామి, మరిముత్తు అనే ఓ దళిత యువకుని ప్రేమించింది. అభిరామి కుటుంబసభ్యులకు ఈ సంగతి తెలిసినవెంటనే, వారు ఆమెను చదువు మాన్పించి, ఇంట్లోనే నిర్బంధించి, 35 ఏళ్ళున్న తాగుబోతు మేనమామతో పెళ్ళి జరిపించటానికి పూనుకున్నారు.

దీనితో, ఇంట్లో నుండి బయటపడిన అభిరామి, మరిముత్తుతో కలిసి పారిపోయి, కుంభకోణం పట్టణంలో 2010 సెప్టెంబరు 16న అతనిని వివాహం చేసుకుంది. ఈ దంపతులు రెండు సం॥కాలం తమ కుటుంబాలకు దూరంగా, చెన్నైలో తలదాచుకొని జీవనం సాగించారు. 2012లో వీరికొక కుమార్తె కలిగిన తర్వాత, మరిముత్తు తల్లిదండ్రుల పోత్బలంతో వారి స్వగ్రామం చేరుకున్నారు.

ఆ గ్రామంలోనే వున్న అభిరామి కుటుంబసభ్యులు కోపతాపాలేమీ లేనట్లుగా వీరితో కలిసిమెలిసి వుంటూ నటించారు. 2012 మే23న అభిరామి సోదరునితో కలిసివెళ్ళిన మరిముత్తును వారు నమ్మించి గొంతుకోశారు. మరునాడు అతని శవం ముక్కలు ముక్కలుగా చేయబడి, నది ఒడ్డున పడివుంది. కులోన్మాదం తలకెక్కిన అభిరామి సోదరుడు, తండ్రి తామే ఈ హత్యచేసినట్లుగా వీరోచితంగా చెప్పుకున్నా, ప్రత్యక్షసాక్షులు లేరనే సాకుతో పోలీసులు వారిని అదుపులోకి తీసుకొని వెంటనే వదిలివేశారు.

ఆ గ్రామంలో భూములపై ఆధిపత్యం వహిస్తున్న కళ్ళార్లనబడే పెత్తందార్ల కులపెత్తందార్ల నుండి, మరిముత్తు కుటుంబసభ్యులు, ముఖ్యంగా కళ్ళార్ల కులానికే చెందిన అభిరామితో మరిముత్తు వివాహానంతర కాలంలో, మరింతగా వేధింపుల నెదుర్కొంటున్నారు. ఈ నేపథ్యంలో, తమ బిడ్డ తమకు దూరమయ్యాక, భర్తను కోల్పోయి చంటిబిడ్డతో తీరని దుఃఖంలోనున్న అభిరామిని ఆమె బిడ్డతోసహా ఊరువిడిచి వెళ్ళిపోవలసిందిగా ఆదేశించారు. ఎంత దుర్మార్గమైనదీ కులవ్యవస్థ?!

* * *

తమిళనాడు రాష్ట్రంలోనే వన్నియార్ కులానికి చెందిన సెంథమిళ్ సెల్వి(19 సం॥లు) అనే యువతి, విమల్‌రాజ్ అనే ఓ దళితయువకుని ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకుంది. వన్నియార్ కులదురహంకార పిఎంకే నుండి తమకు రక్షణ కల్పించాల్సిందిగా – దివ్య, ఇలావరసన్‌ల పరిణామాలనంతరం 15-7-13న ఈ దంపతులు తంజావూరు జిల్లా పోలీసులనాశ్రయించారు.

* * *

1925లోనే తమిళనాడు రాష్ట్రంలో పెరియార్ ఇవి రామస్వామి నాయకర్ ఆధ్వర్యంలో బ్రాహ్మణీయ ఆధిపత్యాన్ని ధిక్కరించి సాంఘిక సంస్కరణ ఉద్యమం, నిమ్నకులాల ఆత్మగౌరవ ఉద్యమం ప్రారంభమై, ఉధృతంగా సాగాయి. సమాజంపై విస్తృత ప్రభావాన్ని పడవేశాయి. ఈ భావజాలానికి తామంటే తామే వారసులమనే తమిళనాడులోని రెండు ప్రధాన రాజకీయ పార్టీలైన ఏఐడిఎమ్‌కె, డిఎంకెలే రాష్ట్రంలో పాలనసాగిస్తూ వస్తున్నాయి.

ఈ సంస్కరణోద్యమాల ఫలితంగానూ, సామాజిక క్రమపరిణామంలోనూ ఒకనాడు శూద్రకులాలుగా పరిగణించబడే థెవార్లు, కళ్ళార్లు, మరవార్లు, వన్నియార్లు వంటి మధ్యంతర కులాలు నిచ్చెనమెట్ల కులవ్యవస్థలో ఒకమెట్టు పైకెగబ్రాకాయి. భూమి, సంపదలను పోగేసుకున్న ఈ కులాలలోని పెత్తందార్లు రాజకీయాధికారంలో భాగంకోసం ఏదో ఒక పాలక పార్టీతో అంటకాగుతూ వస్తున్నాయి.

కాగా, దళితులు రెండుగా విభజించబడి తెరుమవలన్ నాయత్వంలోని విఎస్‌కే పార్టీగానూ, కృష్ణస్వామి నాయకత్వంలోని 'పుతియ తమిళం' పార్టీగానూ సమీకృతులైవున్నారు. దళితుల పార్టీలుగా చెప్పుకునే ఈ రెండు పార్టీల నాయకత్వాలు, దళితుల హక్కుల పరిరక్షణ కోసం ఐక్య ఉద్యమాలు సాగించేందుకు సిద్ధంగాలేవు. దీనికితోడు సాపేక్షంగా వామపక్ష ఉద్యమాల ప్రభావం తక్కువగా ఉండటంతో దళితులపై వేధింపులు, దాడులు, కట్టాపంచాయతీలపేరిట మరణదండనల సంస్కృతికి అడ్డూ అదుపు లేకుండా పోతోంది.

మధురై జిల్లాలో ఈ నాటికీ 460 టీషాపుల్లో రెండు గ్లాసుల విధానం అమలులో వుంది. తమిళనాడులోని 12జిల్లాల్లో దళితులకు ఈనాటికీ దేవాలయ ప్రవేశం నిషిద్ధం. దళిత పంచాయతీ సర్పంచులను వారి స్థానాలలో కూర్చోనివ్వటంలేదు. చెన్నై శివారు జమీన్ కొరత్తూరు గ్రామంలో అధిక సంఖ్యాకులుగా నున్న దళితులంతా అగ్రకుల పెత్తందార్లపై ఆధారపడి వున్నారు. దీనికి ప్రధాన కారణం వీరెవరికీ స్వంతభూమి లేకపోవటమే.

ఏఐడిఎంకె, డిఎంకె వంటి ప్రధాన పాలక రాజకీయ పార్టీలు కూడా తమ ఓట్ల, సీట్ల లెక్కలతో, పేద ప్రజానీకాన్ని చీలికలకు గురిచేసే కుల అస్థిత్వాన్ని, కులతత్వ రాజకీయాలను పెంచిపోషిస్తున్నాయి. దివ్య ఇలావరసన్‌ల వివాహానంతర పరిణామాలలో ఈ పార్టీలు మొక్కుబడి ప్రకటనలకే పరిమితమయ్యాయి. ధర్మపురి జిల్లాలో పెద్దసంఖ్యలోనున్న ఏ ఒక్కసమూహపు ఆగ్రహానికి గురికాకుండా వుండేందుకు ఇవి 'కర్రవిరగకుండా పాముచావకుండా' వుండే వైఖరితో వ్యవహరించాయి.

* * *

మన రాష్ట్రంలోనూ ఈ తరహా అనేక సంఘటనలు జరుగుతూండటం ఆందోళనకరంగా వుంది.

కడపజిల్లా – కలశపాడు మండలం, ఎగువతంబళ్ళ పల్లెగ్రామంలో గంగరాజు(హిందూ), రబియా (ముస్లిం)లు 2011ఏప్రిల్‌లో కుటుంబ పెద్దలను ఎదిరించి పెళ్ళి చేసుకున్నారు. ఆ తర్వాత గ్రామాన్ని విడిచివెళ్ళి తమ జీవనం సాగించారు. కాలగమనంలో కోపాలు తగ్గివుంటాయని భావించి 2013 జులై మొదటివారంలో వారు తమ స్వగ్రామానికి తిరిగివచ్చారు.

తల్లిదండ్రులతో కలసి ఆమె చిన్న తమ్ముడు మహబూబ్‌బాషా కూడా రబియా ఇంటికి వచ్చాడు. తొమ్మిదినెలల గర్భవతిగానున్న తన సోదరి రబియాను వెంటతెచ్చుకున్న కత్తితో దారుణంగా పొడిచాడు. అడ్డుకోబోయిన ఆమె భర్త గంగరాజును కూడా తీవ్రంగా గాయపరిచాడు. ఈ సంఘటన ఉద్రిక్తతలకు దారితీసింది. గంగరాజు బంధువొకరు మహబూబ్‌బాషాపై దాడిచేసి అతన్ని కత్తితో పొడిచారు. తీవ్రగాయాలై, రక్తస్రావమైన రబియా ఆసుపత్రికి చేరేలోగా, మార్గమధ్యంలోనే మరణించింది.

* * *

తమిళనాడులో జరుగుతున్న కులదురహంకార దాడులకేమాత్రం తీసిపోనివిధంగా, మన రాష్ట్రంలోని శ్రీకాకుళంజిల్లా లక్ష్మింపేటలో మధ్యంతర కులానికి చెందిన కాపుకుల దురహంకారులు 2012 జూన్ 12న దాడిచేసి మారణకాండ సాగించిన విషయం మనందరకూ తెలిసిందే. తాము దీర్ఘకాలంగా సాగుచేసుకుంటున్న, మునకకుగురికాని మడ్డువలస రిజర్వాయరు భూములపై తమకు హక్కు కల్పించాలని డిమాండ్ చేయటాన్నే సహించలేక కులదురహంకారులు బీభత్సం సృష్టించి ఐదుగురు దళితుల ప్రాణాల్ని బలిగొన్నారు.

* * *

ఖమ్మం రూరల్ మండలం వెంకటాయపాలెం గ్రామంలో అగ్రకులానికి చెందిన మమత, కుటుంబ పెద్దలు కుదిర్చిన వివాహానికి అంగీకరించలేదు. మమత మరో కులానికి చెందిన యువకునితో సన్నిహితంగా వుంటున్నది కనుక, ఆమె కులాంతర వివాహం చేసుకుంటే తమ కుటుంబగౌరవం, పరువు ప్రతిష్ట మంటకలుస్తాయని భావించిన మమత తండ్రి శివయ్య 6-7-13 తెల్లవారుఝామున గాఢ నిద్దురలోనున్న తన కన్నకూతురిని గొడ్డలితో నరికిచంపాడు. అల్లారుముద్దుగా పెంచిన కన్నబిడ్డలను

(తరువాయి 2వ పేజీలో)

ఆహార భద్రత ఆర్డినెన్స్ వంచనాత్మక కళలో ఆరితేరిన యుపిఏ పాలకుల మరో పాచిక

కాంగ్రెస్ పార్టీ సారధ్యంలోని యుపిఏ ప్రభుత్వం 2013 జులై 5న ఆహారభద్రతా ఆర్డినెన్స్‌ను రాష్ట్రపతికి నివేదించడం, ఆ మర్నాడే రాష్ట్రపతి దానికి ఆమోదముద్రవేసి గెజిట్‌లో ప్రకటించటం చకచకా జరిగిపోయాయి. దేశంలో గుర్తించిన 'ప్రాధాన్య' కుటుంబాలలో ఒక్కో వ్యక్తికి 5కిలోల చొప్పున (కుటుంబానికి 25కిలోలు మించకుండా) బియ్యం కిలో 3రూ॥లకు, గోధుమలు కిలో 2రూ॥లకు, తృణధాన్యాలు కిలో రూపాయికి అందజేస్తామని ఈ ఆర్డినెన్స్‌లో ప్రకటించారు. దీని ప్రకారం దేశంలోని 82కోట్లమందికి ఆహార, పోషక భద్రతను కల్పిస్తామని, ఇందుకోసం ఒక లక్షా ఇరవై అయిదువేల కోట్ల రూపాయలను కేంద్ర ప్రభుత్వం ఖర్చు చేస్తుందని కాంగ్రెస్‌పార్టీ అధినాయకత్వం ఆర్భాటంగా ప్రకటించుకుంటోంది. ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద సామాజిక సంక్షేమ పథకంగా కీర్తిస్తూ, ఈ పథకం యొక్క సత్వర అమలుకోసం కాంగ్రెస్‌పార్టీ అధినేత్రి సోనియా, ప్రధాని మన్మోహన్‌ల ఆధ్వర్యంలో కాంగ్రెస్ పాలిత రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రుల, వివిధ రాష్ట్రాల కాంగ్రెస్‌పార్టీ అధ్యక్షులతో ఒక సంయుక్త సమావేశం నిర్వహించి, ఈ పథకాన్ని విస్తృత ప్రచారం చేయవలసిన, వెనువెంటనే దీని అమలుకు పూనుకోవలసిన అవసరాన్ని గురించి ఉద్బోధించారు. రాజీవ్‌గాంధీ పుట్టినరోజును పురస్కరించుకొని ఆగస్టు 20న ఢిల్లీలో ఈ పథకాన్ని లాంఛనంగా ప్రారంభించనున్నట్లు ప్రకటించారు.

దేశ వ్యాపితంగా వివిధ రాజకీయ పక్షాల మధ్య, మేధావులు, విద్యావంతుల నడుమ ఈ పథకాన్ని ఆర్డినెన్స్‌గా తీసుకురావటంలోని ఔచిత్యాన్ని గురించి, కాంగ్రెస్‌పార్టీ ఎన్నికల ఎత్తుగడల గురించి, ఈ ఆర్డినెన్స్‌లోని కొన్ని అంశాల గురించీ ఎవరి పరిధిలో వారు వ్యాఖ్యానాలు చేస్తూ, ప్రచార, ప్రసార సాధనాలలో విస్తృతచర్చ సాగిస్తున్నారు.

బిజెపి పాలిత రాష్ట్రాలు రెండింటితోసహా ఆరు రాష్ట్రాల శాసనసభలకు ఈ సంవత్సరాంతంలోనూ, లోక్‌సభకు రాబోయే సంవత్సరంలోనూ ఎన్నికలు జరుగనున్న నేపథ్యంలో కాంగ్రెస్‌పార్టీ ఎన్నికలలో లబ్ధిపొందేందుకు హడావుడిగా ఈ ఆర్డినెన్స్ తీసుకు వచ్చిందని ప్రధాన ప్రత్యర్థి పక్షమైన బిజెపితో సహా పార్లమెంటరీ పార్టీలన్నీ పేర్కొన్నాయి. మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్ర బిజెపి ముఖ్యమంత్రి శివరాజ్‌సింగ్ చౌహాన్, తమ ప్రభుత్వం పేదలందరికీ రూపాయికే కిలో గోధుమలను అందిస్తోందని, ప్రస్తుత ఆర్డినెన్స్‌లో గొప్పదనమే లేదన్నాడు. పంజాబ్‌లోని అకాలీ ప్రభుత్వం ఈ పథకాన్ని రైతు వ్యతిరేక పథకంగా పేర్కొంది. తమ ప్రభుత్వం ఇప్పటికే 'ఆటా-దాల్' పథకం ద్వారా 16లక్షల కుటుంబాలకు 35కిలోల గోధుమలు, నాలుగు కిలోల పప్పుధాన్యాలు అందజేస్తున్నామంటూ, తమ పథకానికి ప్రతిరూపమే ప్రస్తుత ఆర్డినెన్స్‌గా పేర్కొంది. పార్లమెంటు సమావేశాలు జరగబోతున్న తరుణంలో హడావుడిగా ఆహారభద్రతపై ఆర్డినెన్స్ చేయటం పట్ల సిపిఐ(ఎం) ఆగ్రహం వ్యక్తంచేస్తూ, దీనిని పార్లమెంటు ధిక్కారంగా పేర్కొంది. ప్రజల్ని మోసగించే చర్యగా సిపిఐ వ్యాఖ్యానించింది. టిఎంసి దీనిని ఎన్నికల జిమ్మిక్కుగా పేర్కొనగా, ఈ ఆర్డినెన్స్ రైతులకు నష్టదాయమని యస్.పి. పేర్కొంది. జెడి(యు), బిఎస్‌పిలు నిరసనలతోనే ఆమోదం తెలపగా, యుపిఏ కూటమిలోని ఎన్‌సిపి ఈ పథకానికి అయ్యే ఖర్చు గురించి ఆందోళన వ్యక్తంచేసింది. దీనికి బదులుగా 'ఫిక్కి' సూచించిన తరహాలో 'ఫుడ్ స్టాంపులు' అందజేయాలని కోరింది. మన రాష్ట్రంలో టిడిపి, తమ పథకాలను కాంగ్రెస్‌పార్టీ కాపీ గొడ్తోందని వగచింది. 'రైట్ టు ఫుడ్ క్యాంపైన్' సంస్థ ఈ ఆర్డినెన్స్ అసమగ్రమైనదిగానూ, ఆహారభద్రతను అపహాస్యం చేసేదిగానూ అభివర్ణించింది.

హాస్యాస్పదంగా మార్చిన ఆహార, పోషక భద్రత

66సంవత్సరాల 'స్వతంత్ర' పాలన తదనంతరం కూడా దేశంలోని 82కోట్లమంది ప్రజలకు ఆహారభద్రత లేకపోవటానికి కారణమేమిటన్న దానిపై చర్చ కేంద్రీకరించబడటంలేదు. 2009 ఎన్నికల మేనిఫెస్టోలో తాను ఇచ్చిన హామీ మేరకే ఈ ఆర్డినెన్స్ తెచ్చామని కాంగ్రెస్‌పార్టీ సమర్థించుకుంటోంది. లోక్‌సభ సమావేశాలు జరగనీయకుండా బిజెపి అడ్డుకోవడం కారణంగా 2011 డిసెంబరులో పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టిన ఆహార భద్రతా బిల్లుకు చట్టరూపం ఇచ్చుకోలేకపోయామని సాకులు వెదుకుతోంది. 82కోట్లమందికి ఒక్కొక్కరికి నెలకు 5కిలోల లెక్కన సంవత్సరానికి అవసరమైన షుమారు 5కోట్ల టన్నుల ఆహారధాన్యాల సేకరణకు ప్రభుత్వ ప్రణాళికగానీ, ఆహార, పోషక భద్రతకు శాస్త్రీయ నిర్వచనాన్ని గానీ ప్రస్తుత ఆహార భద్రతా ఆర్డినెన్స్ దాటవేసింది.

ఇక, ఆర్డినెన్స్ పేర్కొన్న అంశాల్ని పరిశీలిస్తే ప్రభుత్వం గుర్తించిన ప్రాధాన్య కుటుంబాలకు చెందిన ఒక్కో వ్యక్తికి నెలకు ఐదుకిలోల చొప్పున ఆహారధాన్యాలు అందిస్తామంటూనే 25కిలోల పరిమితి విధించింది. వాస్తవానికి ఒక్కో వ్యక్తికి నెలకు 12కిలోల చొప్పున సగటున ఒక్కో కుటుంబానికి 60కేజీల ఆహారధాన్యాలు అవసరమౌతాయనేది అంచనా. కనుక, ప్రభుత్వం అందించే 25కిలోలు పోను మిగిలిన 35కిలోల ఆహారధాన్యాలను మార్కెటురేటు చెల్లించి కొనుగోలు చేయాల్సి వస్తుంది.

ఒక్కో వ్యక్తికి నెలకు 5కిలోల ఆహారధాన్యాలు అందిస్తారనుకుంటే గూడా రోజుకు 166గ్రాముల ఆహారం ఏవిధంగా ఆహార భద్రత అవుతుందనే దానికి సమాధానం లేదు. అంత్యోదయ అన్నయోజన పేరుతో పేదలకు కుటుంబానికి 35కిలోల ఆహార ధాన్యాలను కిలో రూపాయి ధరకే అందిస్తున్న పథకం ఇప్పటికే వుంది. కావున, సుప్రీంకోర్టు ఆదేశాల ప్రకారం పేదలకు కుటుంబానికి 35కిలోల ఆహారధాన్యాలు ఇవ్వాలన్న దానికంటే గూడా ఈ ఆర్డినెన్స్ తక్కువ మోతాదులోనే అందించటం ఒక అంశంకాగా, ప్రణాళికా సంఘం గణాంకాల ప్రకారం ఒక మనిషికి నెలకు 12కేజీల ఆహారధాన్యాలు అవసరంకాగా, 5కేజీలకు సరిపెట్టారు. ప్రజలు సగౌరవంగా జీవించేందుకు అవసరమైనమేర నాణ్యమైన ఆహారం సమకూరుస్తామని, ఆమేరకు ఆహార, పోషక భద్రత కల్పిస్తామని ఆర్డినెన్స్‌లో పేర్కొనటం హాస్యాస్పదం కాక మరేమౌతుంది?!

పేదల గణన - లెక్కల తకరారు

ప్రస్తుత ఆర్డినెన్స్ ప్రకారం గ్రామీణ కుటుంబాలు 75%, పట్టణ ప్రాంతాల్లో 50% ప్రాధాన్య, అర్హులైన కుటుంబాలకు చెందిన వారిని లబ్ధిదారులుగా ప్రభుత్వం పేర్కొంటున్నది. ఏ ప్రాతిపదికన వీరిని ప్రాధాన్య, అర్హులైన కుటుంబాలుగా పరిగణిస్తోందో ప్రభుత్వం స్పష్టం చేయలేదు.

2009-10 సం॥రంలో సురేష్ టెండూల్కర్ కమిటీ దేశంలో పేదరికం 29.8శాతంగా పేర్కొంది. టెండూల్కర్ కమిటి నిర్ధారణలు తీవ్ర విమర్శలనెదుర్కోవటంతో రంగరాజన్ ఆధ్వర్యంలో ప్రధాని మరోకమిటీని నియమించి అధ్యయనం చేయవలసినదిగా ఆదేశించాడు. ఆ కమిటీ తన నివేదికను 2014-15 సం॥రంలో సమర్పించనుంది.

అయితే, ప్రభుత్వం అప్పటివరకు వేచివుండ కుండానే, గతంలో తీవ్ర విమర్శలెదుర్కొన్న టెండూల్కర్ సూత్రీకరణ ప్రకారం 2011-12 నాటికి మనదేశంలోని పట్టణ ప్రాంతాలలో 33.33రూ॥లు, గ్రామీణ ప్రాంతంలో 27.20రూ॥లు ఆదాయంపైబడిన వారంతా (ధనికులుగా) దారిద్ర్యరేఖకు పైనున్న వారిగా పేర్కొంటూ పేదరిక జనాభా 21.9శాతానికి తగ్గినట్లుగా గణాంకాలను వెల్లడించింది.

రూపాయి విలువ గణనీయంగా పడిపోతూ, మార్కెట్లో నిత్యావసరవస్తువుల ధరలు గత రెండు దశాబ్దాల కాలంలో 200శాతం పెరుగుతూ పోతూ వుంటే, సర్వరంగాలలో సంక్షోభం నెలకొనివుంటే, రైతాంగ బలవన్మరణాల సంఖ్య లక్షలను దాటుతోంటే, ప్రభుత్వ గణాంకాలు మాత్రం పేదరికం గణనీయంగా తగ్గినట్లు చూపించడం ప్రజలను దగాచేసేందుకే; నయా ఉదారవాద విధానాలను అనుసరిస్తున్నా, పేదరికం తగ్గుముఖం పట్టిందని చెప్పుకోవడానికే! ముఖ్యంగా ఒకవైపు దేశ జనాభా పెరుగుతున్నప్పటికీ గత 10సం॥ల యుపిఏ ప్రభుత్వ పాలనలో పేదరికాన్ని 15శాతానికి తగ్గించగలిగామని గప్పాలు కొట్టుకునేందుకే ఈ లెక్కల తకరారులతో ప్రజలను మోసం చేస్తున్నారు. కాగా, మనదేశంలో పెరుగుతున్న ధరలతో, తరుగుతున్న ఉద్యోగ, ఉపాధి అవకాశాల నేపథ్యంలో పట్టణాలలో రోజుకు 33రూ॥లు, గ్రామాలలో 26రూ॥లు మించి ఆదాయంవున్న వారందరినీ దారిద్ర్య రేఖకు పైబడిన వారిగా పరిగణించటంలో అర్థంలేదు. దారిద్ర్యరేఖకు దిగువనున్న వారి సంఖ్యను తగ్గించి చూపటం ద్వారా సంక్షేమపథకాల లబ్ధిదారుల సంఖ్యను తగ్గించేందుకు ప్రభుత్వాలు విసిరే అంకెల గారడీ ఇది!

ఈ లెక్కన మనరాష్ట్రంలో పేదరిక జనాభా సంఖ్య 9.2శాతానికి (78లక్షలకు) తగ్గిపోతుంది. కాగా, ఇప్పటికే పేదరిక ప్రాతిపదికన మన రాష్ట్రంలో తెల్లకార్డులు జారీచేయబడిన కుటుంబాలు 2కోట్లుగా వున్నాయి. (దీనిలో అవకతవకల సంగతి ప్రక్కనుంచుదాం) 90శాతం రాష్ట్రజనాభా దారిద్ర్యరేఖకు ఎగువనవున్నారని ప్రణాళికా సంఘం చెబతోంటే, 90శాతం ప్రజలను పేదలుగా గుర్తించి ఆహార సబ్సిడీనందిస్తున్నామని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చెబుతోంది. కనుక, రానున్న రోజుల్లో, ప్రణాళికాసంఘ లెక్కల ప్రకారం 80శాతం తెల్లకార్డులను ఎప్పుడైనా రద్దుచేసే అవకాశముంది.

ఏతా వాతా కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రణాళికా సంఘ లెక్కల ప్రకారం పేదరికం 21.9శాతం మాత్రమేకాగా, ప్రాధాన్య కుటుంబాలకు చెందిన ఆహారభద్రతను పొందే 82కోట్లమందిని ప్రభుత్వం ఏ ప్రాతిపదికన గుర్తించిందో వివరించకుండానే మభ్యపరుస్తోంది.

పోషకాహార ప్రాతిపదిక - అస్తవ్యస్త విధానాలు

రోజువారీ శారీరక శ్రమచేసే వారికి కనీసం 2400క్యాలరీలు, శారీరక శ్రమకు దూరంగా వున్నవారికి 2,100 క్యాలరీల పోషకాలనందించే ఆహారం అవసరమౌతుంది. ప్రస్తుత ఆర్డినెన్స్ ద్వారా కడుపు నింపుకునే ఆహారాన్నేగాక, పోషక విలువలనందించే ఆహారాన్ని సమపాళ్ళలో అందించాల్సి వుంటుంది. లబ్ధిదారుల ఎంపిక విధానంలోవలెనే, పోషక ఆహారం అందించే విషయాన్ని స్పష్టం చేయటంలోనూ ఆర్డినెన్స్ మాయజేసింది.

బియ్యం, గోధుమలతోపాటు, పప్పుధాన్యాలు, రాగి, సజ్జ, జొన్న మొదలైన తృణధాన్యాలలో మంచి పోషక విలువలున్నాయి. కానీ ప్రభుత్వాల ప్రోత్సాహం కొరవడటంతో ఈ పంటలు సాగుజేసే విస్తీర్ణం గణనీయంగా తగ్గుతోంది. కనీసం వెయ్యి క్యాలరీల శక్తినందించాలన్నా 300గ్రాముల తృణధాన్యాలు అవసరమౌతాయి. పెరుగుతున్న ధరలతో ప్రజలకు కనీస పౌష్టికాహారం లభించటంలేదు. ఫుడ్ అండ్ అగ్రికల్చర్ ఆర్గనైజేషన్ అంచనా ప్రకారం పేదప్రజానీకం తమ ఆదాయంలో సగానికిపైగా కేవలం ఆహారం కొనుగోలుకే వెచ్చిస్తున్నా - పౌష్టికాహారం సంగతి దేవుడెరుగు-కనీసం కడుపునింపుకోలేకున్నారు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఈ ఆర్డినెన్స్ ద్వారా ఒక్కోలబ్ధిదారునికి నెలకు అందించే 5కిలోల ఆహార / తృణధాన్యాల ద్వారా (అంటే రోజుకు 166గ్రాముల ద్వారా) ఎంతటి పోషక విలువలు అందుతాయో తేలిగ్గానే అర్థమౌతుంది.

ఆహారధాన్యాల సేకరణ, పంపిణీలలో దాటవేతధోరణి

ఆహారభద్రత ఆర్డినెన్స్ ద్వారా 82కోట్లమంది లబ్ధిదారులకు నెలకు 5కిలోల చొప్పున ఆహారధాన్యాలనందిస్తే

ఆహార ఉత్పత్తి పెరగకుండా ఆహార భద్రత సాధ్యమా?

పెరుగుతున్న జనాభా, ప్రభుత్వం చెప్పుకుంటున్నట్లుగా వృద్ధిరేటు పెరుగుదలా, ప్రజల ఆదాయాన్ని ఎక్కువచేస్తే, వారి ఆహార వినియోగం పెరుగుదలకు అనుగుణంగా దేశంలో ఆహార ఉత్పత్తి పెరిగినప్పుడే ఆహార భద్రత ఏర్పడుతుంది. లేదంటే ఆహారం కోసం విదేశాల నుండి దిగుమతులపై ఆధారపడాల్సి వస్తుంది. మన ఆధీనంలో వుండని విదేశాలలో వచ్చే పరిణామాలకు మనం తలొగ్గాల్సి వస్తుంది. ఇది ప్రజా సంక్షేమం దృష్ట్యా ప్రమాదకర పరిణామాలకు దారితీస్తుంది.

దేశంలో ఆహార ఉత్పత్తి తీరు తెన్నులను పరిశీలిస్తే దేశం స్వయం సమృద్ధి సాధన దిశగా పయనించటంలేదని స్పష్టమౌతుంది. స్వాతంత్ర్యం వచ్చేనాటికి ఎంత జనాభా వుందో అంత జనాభా ఈనాడు దారిద్ర్యరేఖకు దిగువనున్నారు. ఈకాలంలో ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తి పెరిగింది. దిగుమతులపై ఆధారపడాల్సిన స్థితి లేకుండా పోయింది. అయితే ఈ పెరుగుదల గత రెండు దశాబ్దాలుగా స్థంభించిపోయింది. దేశ ప్రజలకు తలసరి ఆహార లభ్యత తగ్గిపోతున్నది.

భారత ఆహారంలో ప్రధానమైనవి - ఆహార ధాన్యాలైన వరి, గోధుమ, పప్పులు. వరి, గోధుమల ఉత్పత్తి పైరుపచ్చ విప్లవం తర్వాత 25కోట్ల టన్నులకు మించటంలేదు. వీటికంటే ఎక్కువ పోషకవిలువలున్న తృణధాన్యాల ఉత్పత్తిని బలిపెట్టి ఇవి పెరిగాయి. ఏమైనప్పటికీ 1980ల నుండి పెరిగిన దేశ జనాభాతో పోలిస్తే, ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తి దానికి తగిన విధంగా పెరగలేదు. ఆహారధాన్యాల లభ్యత (ఎగుమతులు, వృధాపోగా) 2001-02లో 15కోట్లు, 2011-12లో 20కోట్ల టన్నులే. తలసరి లభ్యత గణనీయంగా తగ్గిపోయింది.

ఇక పప్పుల ఉత్పత్తికొస్తే, గత దశాబ్దంలో కోటి, కోటిన్నర టన్నుల మధ్యనే వుండిపోయింది. తలసరిన రోజుకు ఒకరికి 120గ్రాముల పప్పులు అవసరం. కాగా తలసరి లభ్యత 30-35గ్రాములు మధ్యనే వుండిపోయింది.

ప్రాథమిక ఆహారం ఉత్పత్తిలోనే ఈ విషమ పరిస్థితి ఉండగా, సమగ్ర పౌష్టికాహారంలో పరిస్థితి మరింత దిగజారింది. వంటనూనెల తలసరి రోజువారీ లభ్యత 25 నుండి 35గ్రాముల మధ్యనే వున్నది (అవసరం 100గ్రా). సాంప్రదాయక నూనెగింజల (వేరుశనగ, నువ్వులు, ఆవాలు) ఉత్పత్తి తగ్గిపోయింది. పామాయిలు దిగుమతి పెరిగిపోయింది. తలసరి లభ్యతలో సగం దిగుమతులే.

పౌష్టికాహారంలో ముఖ్యమైనది మాంసాహారం. చేపల తలసరి రోజువారీ లభ్యత 15 నుండి 25 గ్రాముల మధ్యనుంది. అలాగే గుడ్ల లభ్యత వెయ్యిమందికి 100 నుండి 180 మధ్యనుంది. పప్పుధాన్యాలతో కలిపిచూసినా రోజువారీ మాంసకృత్తుల అవసరం 120 గ్రాములు కాగా లభ్యత 80గ్రాములు మించటంలేదు.

పాల లభ్యత కూడా తలసరిన రోజుకు 250మి.లీ.కు ఏనాడూ మించలేదు. చేపలు, గ్రుడ్లు ఎగుమతులు పెంచుతున్నారు. పాలలో అత్యధిక భాగం ఐస్‌క్రీములు తదితర ధనాఢ్యులు మాత్రమే వినియోగించే ఉప ఉత్పత్తులకు వినియోగిస్తున్నారు. ప్రజల వాస్తవ వినియోగం గణాంకాలకంటే తక్కువ. పైగా వీటి ఉత్పత్తికోసం అసవరమైన దాణాకొరకు ఆహార పంటభూమిని వినియోగిస్తున్నారు. (కృష్ణా, గోదావరి, డెల్టా భూముల్లో మొక్కజొన్న పంటలు వేయటం)

ఆహారంలో మరో ముఖ్యాంశం చక్కెర. దీని తలసరి లభ్యత రోజుకు 50గ్రాములకు ఏనాడూ మించలేదు. దీనిలో దాదాపు సగం వరకూ మిఠాయిల తయారీకి వాడుతున్నారు. ఉత్పత్తి ఖర్చు 12రూ॥లు మించని పెట్రోలులో 32రూ॥లు పెట్టి ఇథనాలును కలపటం కోసం చెరకు, మొక్కజొన్న పంటలను వాడుతున్నారు.

ఈవిధంగా ప్రజలకు ఆహారలభ్యత తగ్గిపోవటానికి ప్రధాన కారణం ప్రభుత్వ విధానాలే. ఆహారపంట భూముల నుండి బలవంతంగా రైతాంగాన్ని గెంటివేసి వ్యవసాయేతర అవసరాలకు మళ్ళించేందుకు నిరంకుశ భూసేకరణ చట్టాన్ని వినియోగిస్తున్నారు. దీనికి ప్రజల నుండి ప్రతిఘటన రావటంతో చట్టాన్ని సవరిస్తామంటూ ఎడతెగని చర్చలతో సాగదీస్తున్నారు తప్ప ఏ చర్యాతీసుకోకుండా వూరుకున్నారు. కాగా రోజూ భూసేకరణ నోటీసులు పత్రికల్లో జారీ అవుతూనే వున్నాయి. కాగా ఈ ఆర్డినెన్సులో పంటభూములను వ్యవసాయేతర అవసరాలకు మళ్ళించబోమని హామీ యివ్వటం ఒక వంచనే.

వ్యవసాయంలో దిగుబడులు తగ్గిపోవటానికి ప్రభుత్వ పెట్టుబడి మదుపు తగ్గిపోవటం మరో కారణం (సాగునీటి సరఫరా, ఎరువులు, విత్తనాలు, విస్తరణసేవలు). గత 20ఏళ్ళుగా సాగు గిట్టుబాటు కాకుండా చేసే ఆర్థిక మీటలతో రైతాంగాన్ని భూముల నుండి వెళ్ళగొట్టేందుకు ప్రభుత్వ పెట్టుబడి మదుపును తగ్గించివేశారు. కాగా దీనిని పెంచేవైపుగా ఎలాంటి చర్యలనూ చేపట్టకపోగా, దానికి కొనసాగించే విధానాలనే ప్రతిబడ్జెట్టులో తీసుకుంటూ, ఆర్డినెన్సులో వ్యవసాయంలో పెట్టుబడి మదుపును పెంచుతామని చెప్పటం (ప్రభుత్వ అన్నపదం లేదు). ప్రైవేటు పెట్టుబడి మదుపును అంటే భూములను పెట్టుబడిదారులపరం చేయటం కొనసాగిస్తానని చెప్పటమే. ఈ చర్య లాభాలే సర్వస్వంగా వాణిజ్య పంటలను ప్రోత్సహించి, ఆహారపంటలను తగ్గిస్తుంది.

ఆహార భద్రత పట్ల ప్రభుత్వానికి చిత్తశుద్ధి వుంటే, ఆహార ఉత్పత్తిని పెంచేచర్యలు తీసుకోవాలి. పైరుపచ్చ విప్లవంతో పెరిగిన దిగుబడులు చిన్న కమతాల రైతాంగం వల్లనే సాధ్యమైందని ప్రణాళికా సంఘమే అంగీకరించింది. భూమి పంపకం జరిగితేనే తప్ప, భూమిహీన రైతాంగానికి భూమి ఇస్తేనే తప్ప దిగుబడులు పెరగవు. వివిధ ప్రపంచదేశాల అనుభవమిదే. దీనికోసం అనేక చట్టాలు చేసినా అమలుచేయకుండావున్న పాలకులు, ఈ ఆర్డినెన్సులో భూమి పంపకం చేస్తామని మళ్ళీ హామీ యివ్వటం అరచేతిలో స్వర్గాన్ని చూపటమే.

సంవత్సరానికి షుమారు 5కోట్ల టన్నులు అవసరమౌతాయి. ధాన్యసేకరణకు ఉద్దేశించిన 'ఫుడ్‌కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా' యంత్రాంగాన్ని ప్రభుత్వం ఏనాడో అటకెక్కించింది. సేకరించిన ఆహారధాన్యాల్ని నిల్వచేసేందుకవసరమైన ప్రభుత్వ గిడ్డంగుల వ్యవస్థను ప్రభుత్వం ఏనాడో నీరుగార్చివేసింది. వీటిని ప్రజలకు సక్రమంగా పంపిణీ చేసేందుకు వాహకమైన ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థను కునారిల్లజేసింది. పిడిఎస్‌ద్వారా పంపిణీలో 40-50శాతం దుర్వినియోగం, దారిమళ్ళటం జరుగుతోందని ప్రభుత్వమే చెప్తోంది. కనుక ఆర్డినెన్స్‌లో ప్రతిపాదించిన మేరకైనా లబ్ధిదారులకు సక్రమంగా ఆహారధాన్యాలు అందజేయడమనేది ప్రశ్నార్థకంగా మిగులుతోంది.

ఇప్పటికే అమలవుతున్న, వివిధ రాష్ట్రాలు అమలుచేస్తున్న ఆహార సబ్సిడీ పథకాలు, అంత్యోదయ, ఐసిడిఎస్ పథకాలు, చివరకు మధ్యాహ్న భోజన పథకాన్ని కూడా ఈ పథకంలో కలిపేయడంతో, ఈ పథకానికి కొత్తగా ప్రత్యేకించి అదనంగా నిధులు కేటాయించాల్సిన అవసరం ఉండబోదు. అక్రమాలను అరికట్టి, లబ్ధిదారులకు నేరుగా ప్రయోజనం చేకూర్చేపేరిట నగదు బదిలీ రూపంలో వంటగ్యాసు, ఎరువులు, స్కాలర్‌షిప్‌ల వంటివాటిపై ప్రభుత్వ సబ్సిడీని సంబంధిత లబ్ధిదారుని బ్యాంకు ఎకౌంట్‌లో జమచేస్తామంటున్నారు. ఈ విధంగా ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థకు పూర్తిగా మంగళం పాడే దిశగా ప్రభుత్వం సాగుతోంది. కూపన్ల పద్ధతి ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా సబ్సిడీపై లభించే 5కిలోలను బహిరంగ మార్కెట్లో కూపన్లు ఇచ్చి, కొనుగోలు చేసుకొని మిగిలిన ఆహార అవసరాలన్నింటికీ బహిరంగ మార్కెట్టు పైనే ఆధారపడి పెరుగుతున్న ధరల ప్రకారం కొనుగోలు చేయాల్సి వస్తుంది.

ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తి - రైతాంగంపట్ల నిర్లక్ష్యం

ప్రభుత్వం పేర్కొన్న విధంగా దేశవ్యాపితంగా ఆహారభద్రత చట్టం అమలుకావాలన్నా, పోషక విలువలతోకూడిన ఆహారం లభించాలన్నా ఆ పంటలను పండించే రైతాంగంపట్ల ముఖ్యంగా సన్న, చిన్నకారు, కౌలురైతాంగానికి కల్పించాల్సిన గ్యారంటీల పట్ల ఆర్డినెన్స్ మౌనం దాల్చింది. గిట్టుబాటు ధర కల్పించి, రైతులు పండించిన ఆహారధాన్యాలన్నీ ప్రభుత్వమే కొనుగోలు చేస్తుందనే హామీకూడా ఇవ్వలేకపోయింది. వ్యవసాయ సంక్షోభం, ప్రకృతి విపత్తులకు తోడు గిట్టుబాటు ధరలు లేక రుణభారంలో కూరుకుపోతున్న సన్న, చిన్నకారు రైతాంగం ఆత్మహత్యల బారిన పడ్తున్న నేపధ్యంలో వారికిచ్చే ప్రోత్సాహకాల గురించి ఆర్డినెన్స్ ప్రస్తావించలేదు. పెద్దఎత్తున చేపట్టవలసిన ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తికి ఏవిధమైన గ్యారంటీ ఇవ్వలేదు.

వేల కోట్లరూపాయల వ్యయంతో 2006లో కేంద్రప్రభుత్వం ప్రారంభించిన 'గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథకం' ఏ విధంగా అధికారపార్టీ క్రింది దొంతరలకు ఫలహారంగా మిగిలిపోయిందో ఆచరణలో తేటతెల్లమైంది. 1.25 లక్షల కోట్లతో ప్రారంభిస్తామంటున్న ఆహారభద్రతా పథకం కూడా ఈ కోవలోదే. దీనిని ఆగమేఘాలమీద ముందుకు తీసుకురావటం వెనుక కాంగ్రెస్‌పార్టీకి ఎన్నికల ఓట్ల ప్రయోజనాలున్నాయనేది బహిరంగ రహస్యమే. రాబోయే సం॥రం జరిగే సార్వత్రిక ఎన్నికల తదనంతరం అధికారంలోకొచ్చే ప్రభుత్వంపైన ఆహార భద్రతా పథకం భవిష్యత్తు ఆధారపడి వుంటుంది. లబ్ధిదారుల గుర్తింపు, ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తి, సేకరణ, పంపిణీ మొదలైన అన్ని అంచెలలోనూ కొర్రీలతోనున్న ఈ పథకం ప్రచారార్భాటానికీ, ప్రజలను మభ్యపరిచేందుకొరకే తప్ప, వాస్తవాచరణలో ప్రజలకు ఆహార భద్రతను కల్గించేదికాదని, పోషకాహారాన్ని అందించలేదనేది స్పష్టం.

ప్రస్తుత ఆర్డినెన్స్‌లోని 44వ నిబంధన ప్రకారం యుద్ధం, వరదలు, కరువు, అగ్నిప్రమాదాలు, తుపానులు వంటి విపత్తుల సందర్భంగా ఆహారధాన్యాల సరఫరా ప్రభుత్వ బాధ్యత కాదని చేతులెత్తేయటం క్షమించరానిది, అమానవీయమైనది.

భారతదేశ ఆర్థిక, పారిశ్రామిక, వ్యవసాయరంగాలన్నింటినీ సామ్రాజ్యవాదులకు దాసోహం చేసిన పాలకులు ప్రజలకు వాస్తవ అర్థంలో ఆహారభద్రత కల్పించరు. పైగా ఆహారభద్రత కోసం అధికోత్పత్తులను సాధించే పేరిట విషపూరిత జన్యుమార్పిడి విత్తనాలను రైతాంగంపై రుద్దుతున్నారు. పాలకులు తమ ఎన్నికల పబ్బంగడుపుకునేందుకు ప్రజాకర్షక పథకాలు, హామీలు, జిమ్మిక్కులతో ప్రజల ముందుకు వస్తారు. ప్రజల్ని బిచ్చగాళ్ళుగా తమ పథకాలచుట్టూ నిరంతరం తిరిగేవాళ్ళుగా, ఎదురుచూపులు చూసేవాళ్ళుగా మిగులుస్తారు. వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక ఉత్పత్తులను పెంచి, ప్రజలందరికీ ఉద్యోగ, ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించి, తద్వారా నిజమైన అర్థంలో తలసరి ఆదాయాన్ని, ప్రజల కొనుగోలు శక్తిని పెంచేందుకు దోపిడీ పాలకుల ఏనాటికీ పూనుకోరు.

కనుక, వ్యవసాయకూలీలు, రైతాంగం, గ్రామీణ పేదలతోసహా సమస్త ప్రజానీకం భూమి పంపిణీ, ఉపాధి, ఉద్యోగావకాశాలు, నిత్యావసరవస్తువుల ధరల తగ్గింపు వంటి డిమాండ్స్‌పై ఉద్యమించాలి. తాత్కాలిక ఉపశమన పథకాలను ఒక హక్కుగా, సక్రమంగా అమలుజేసే విధంగా పోరాడంతోపాటు, దీర్ఘకాల సమస్యలపై కార్మికవర్గంతో కలిసి ఐక్యఉద్యమాలు సాగించాలి. ★

సరైన పంపిణీ వ్యవస్థ లేకుండా ఆహారభద్రత సాధ్యమౌతుందా?

ప్రజలందరకూ ఆహారం అందుబాటులోకి రావటానికి ఉత్పత్తి ఎంత ముఖ్యమో వాటి పంపిణీ కూడా అంత కీలకంగా వుంటుంది. నోబెల్ బహుమతి గ్రహీత, అమర్త్యసేన్ భారత్‌లో ఏర్పాటయిన ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థ ద్వారా చౌకధరలకు ఆహారధాన్యాలు అందుబాటులో వుంచినందువల్లనే స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తర్వాత అనేక కరవులు ఏర్పడినా బెంగాలు కరవుస్థాయి మరణాలు లేకుండా భారత్ ఆపగలిగిందని బలంగా వాదించారు. భారత్ పాలకులు అతనికి "భారతరత్న" బిరుదునైతే యిచ్చారు గానీ, అతని వాదన సారాంశానికి తూట్లు పొడిచారు.

సబ్సిడీ వృధా అవుతుందన్న సాకుతో లక్షిత లబ్ధిదారులందరికీ అందించాలని వాదిస్తూ ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థను నీరుగారుస్తూ వచ్చారు. ఇప్పుడు దీనిని పటిష్టం చేస్తామంటూ ఆర్డినెన్సులో అనేక చర్యలను ప్రతిపాదించారు. అయితే పంపిణీకి సంబంధించి వారి అసలు లక్ష్యాలు వేరుగా వున్నాయి.

ఆర్డినెన్సులో – ఆహారధాన్యాలను అందుబాటులో వుంచటానికి పంపిణీలో 'పబ్లిక్' సంస్థల భాగస్వామ్యాన్ని పెంచుతామనీ, అదివరకు రాష్ట్రాలకు ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థ కొరకు అందిస్తున్న సహాయాన్ని కొనసాగిస్తామనీ చెప్పారు.

దీనితోపాటు, పంపిణీలో అవినీతి అక్రమాలను నిరోధించటానికి నగదుబదిలీ, లేదా కూపన్లజారీ తీసుకువస్తామని కూడా చెప్పారు.

దీని అర్థం స్పష్టమే. మరో ప్రత్యామ్నాయ పంపిణీ వ్యవస్థను ఏర్పాటుచేసేవరకూ ప్రస్తుత చౌకధరల దుకాణాల వ్యవస్థను కొనసాగిస్తారు. ప్రత్యామ్నాయ పంపిణీ ఎలా వుండబోతుందో ఆర్డినెన్సులో సూచనప్రాయంగా తెలిపారు.

'పబ్లిక్' సంస్థలు అంటే ప్రభుత్వ సంస్థలు అని పొరపడరాదు. ట్రస్టులు, ఎన్‌జీవోలు, పబ్లిక్‌లిమిటెడ్ కంపెనీలు తదితరాలన్నీ పబ్లిక్ సంస్థలే అవుతాయి. కిరాణా వ్యాపారంలోకి అనుమతించిన, అనుమతించబోయే కంపెనీలన్నీ దీనిలోకే వస్తాయి. నగదుబదిలీకి బ్యాంకు అకౌంట్లు తెరిపించటం, లబ్ధిదారును ఆధార్‌కార్డులతో గుర్తించటమూ, అలాగే కూపన్ల పంపిణీ ప్రారంభిస్తే, కిరాణా వ్యాపారం సాగించే విదేశీ గుత్తకంపెనీలు, భారత దళారీ కంపెనీలే "పంపిణీ" వ్యవస్థగా రూపొందుతాయి.

కూపన్లు యిచ్చి, వాటి విలువమేరకు అక్కడ లబ్ధిదారుడు ధాన్యం కొనుక్కుంటే ఆ కూపన్లు సమర్పించిన కంపెనీకి ప్రభుత్వం డబ్బు చెల్లిస్తుంది. లేదా వంటగ్యాసుకు అమలుచేస్తున్నట్లు నగదుబదిలీ అమలుజరిపినా, ఆ నగదుతో విదేశీ కిరాణాకొట్టు నుండి లబ్ధిదారు కొనుగోలు చేసుకుంటాడు. చౌకధరల దుకాణాలను మూసివేస్తారు.

దీనిలో ప్రభుత్వానికి నగదు మొత్తాన్నో, కూపన్ల విలువ మొత్తాన్నో ఎప్పుడైనా తగ్గించుకునే వీలుంటుంది. ప్రకటితంగానో, అప్రకటితంగానో తగ్గించటమొక పద్ధతైతే, రూపాయి విలువ పడిపోయిన మేరకు, అంటే ధరలు పెరిగిన మేరకు పెంచకుండా వూరుకున్నా, లబ్ధిదారు గతంకంటే తక్కువ ధాన్యమే కొనుగోలు చేస్తాడు.

ఈ విధంగా గుత్తకిరాణా కంపెనీలకు ఆహారధాన్యాల వాణిజ్యాన్ని అప్పగించబోతోంది. ఈ పరిణామానికి దీర్ఘకాలంలో ప్రమాదకర పర్యవసానాలుంటాయి.

విటమిన్ ఏ లోపం వల్ల దృష్టిలోపాలు వస్తున్నందున, దీని నివారణకు "పసుపుపచ్చ బియ్యాన్ని" పండించి అందించాలన్న ప్రయత్నం కొన్నిఏళ్ళుగా సాగుతున్నది. పసుపుపచ్చ బియ్యమంటే జన్యుమార్పిడి సాంకేతికత ద్వారా, బియ్యంలో విటమిన్ ఏ వుండేట్లు చేస్తారు. దీనిని తయారుచేసిన విదేశీ విత్తన కంపెనీ లాబియింగుకు లొంగి ప్రభుత్వం దానిని ప్రవేశపెట్టేందుకు పూనుకుంది. దృష్టిలోపం గురించి విపరీతంగా ప్రచారం చేసింది. పిల్లలు పుట్టగానే ఒక లక్ష యూనిట్లు 'విటమిన్ ఏ' ఒక్కసారి ఇస్తే దృష్టిలోపం ఏర్పడదు. దీనికయ్యేఖర్చు 5రూ॥లు దాటదు. అయినా అనేక రెట్లు ఎక్కువ ఖర్చు, దీర్ఘకాలంలో జన్యుమార్పిడి వల్ల జరిగే నష్టాలుండే ఎల్లోరైస్‌నే ప్రభుత్వం ఎంచుకుంది.

ప్రభుత్వం ఆహార భద్రత కల్పించే పేరిట జన్యుమార్పిడి పంటలను ప్రజలపై రుద్దటానికి అది రూపొందించబూనుకున్న ప్రత్యామ్నాయ పంపిణీ (గుత్తకిరాణా వ్యాపారం) తోడ్పడుతుంది. జన్యుమార్పిడి విత్తనాలతో తప్ప దిగుబడులు పెంచటం సాధ్యంకాదంటూ ఆహారధాన్యాల రంగాన్ని విదేశీ పెట్టుబడి ప్రయోజనాలకు లొంగదీస్తున్నట్లుగానే, పంపిణీ వ్యవస్థను కూడా చేయబూనుకుంది. ఇది పేదలకు ఆహారాన్ని దూరం చేయటంతో పాటుగా, ఆహార భద్రతను ఎండమావిగా మారుస్తుంది.

ఇది కొత్త పథకమా? దీనికి అదనపు వ్యయం చేస్తారా?

2011లో ఆహార భద్రతా బిల్లు ప్రవేశపెట్టిన నాటి నుండీ, ఈ పథకానికి అవసరమయ్యే 5కోట్ల టన్నుల ఆహారధాన్యాల సేకరణ సాధ్యమా? వాటి నిల్వలకు గోదాములెక్కడున్నాయి? ఇప్పటికే ఆహార సబ్సిడీ భరించలేని స్థాయిలో వుండగా మరో లక్షా పాతికవేల రూ॥ల ఖర్చు భారం కాదా? అంటూ చర్చోపచర్చలు సాగుతున్నాయి. దీనితో ప్రభుత్వం మరో కొత్త పథకాన్ని పెడుతున్నట్లు, దాని కోసం అదనపు నిధులు వెచ్చించబోతున్నట్లు ఒక అభిప్రాయాన్ని కలుగజేస్తున్నది. ఈ విధంగా భ్రమలు కల్పించేందుకు పూనుకుంది. అయితే నిజానికి బిల్లును గానీ, ఆర్డినెన్సును కానీ పరిశీలిస్తే వాస్తవం భిన్నంగా వుందని తేలుతుంది.

గుర్తించిన ప్రాధాన్యతా కుటుంబాలకు నెలకు 25కేజీల ఆహారధాన్యాలు సరఫరా చేస్తారు. నెలకు 35కేజీలు యిస్తున్న అంత్యోదయ పథకాన్ని దీని క్రింద చేర్చి, దాని లబ్ధిదారులకు మాత్రం 35కేజీలు కొనసాగిస్తారు. ఇప్పటి వరకూ అమలవుతున్న ఆహారాన్నందించే పథకాలన్నీ దీనిలో చేరుస్తారు. కనుక ఇప్పటికి అమలవుతున్న పథకాలన్నీ కలిపి ఈ పథకంలో చేర్చి, ఒకే పథకంగా చేసి నెలకు 25కేజీలు అందిస్తారు. కనుక ఇది కొత్త పథకం కాదు.

ఆర్డినెన్స్‌లోని ఒక నిబంధన ఇలా వుంది : ఇప్పటికి అమలవుతున్న పథకాలను కొనసాగించడమూ మరియూ కొత్తపథకాలు ప్రవేశపెట్టడమూ రాష్ట్రప్రభుత్వాలు చెయ్యవచ్చును. అయితే అలాంటి పథకాలు ఆహార భద్రతా పథకమిచ్చే లబ్ధికంటే ఎక్కువ లబ్ధి కలిగించాలి. దానిని రాష్ట్రాలే నిర్వహించుకోవాలి.

ఈ నిబంధన ప్రకారం, ఈ పథకం కల్పించే లబ్ధినే యిస్తున్న పథకాలన్నీ ఈ పథకంలో వుంటాయి. ఇంతకుమించిన లబ్ధిని కలిగించే పథకాలు అంటే తక్కువ ధరకిచ్చేవి లేదా 25కేజీల కంటే ఎక్కువిచ్చేవి వుంటే రాష్ట్రాలే భరించుకోవాలి.

ఇప్పటికే కొన్ని రాష్ట్రాలు కిలో బియ్యం రూపాయికిస్తున్నాయి. వీటిని కొనసాగించదలచుకుంటే అదనంగా అయ్యే 2రూ॥ల ఖర్చు రాష్ట్రాలే భరించుకోవాలి. కనుక ఇప్పటికే ఆహారం అందించే పథకాలకు అవుతున్న ఖర్చే కొత్త పథకానికి ఖర్చుచేస్తారు. ఇంతకంటే తక్కువ ధరకు రాష్ట్రాలు సరఫరాచేస్తే, అదనపు ఖర్చు రాష్ట్రాలే భరిస్తాయి. కనుక ఈ పథకానికి అదనంగా ఖర్చు అవదు.

2009లో యుపిఏ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన నాటినుండీ ఈ ఆహార పథకాలకు కేంద్రం అందించిన ఆహారధాన్యాలు 4.87కోట్ల టన్నులు (2009-10), 5.29కో.ట.(2010-11), 5.64కో.ట.(2011-12), 4.72 కో.ట.(2012-13)గా వున్నాయి.

ఆహారభద్రతా పథకం క్రింద ఖర్చు అవుతాయంటున్న ఆహారధాన్యాలు 5కోట్ల టన్నులు కనుక ఈ పథకం కోసం కొత్తగా ఆహారధాన్యాల సేకరణ పెంచనవసరంలేదు. ఇలా కూడా అదనపు ఖర్చేమీ వుండదని స్పష్టమౌతున్నది.

ఆహారాన్ని సరఫరాచేసే పథకాలు అన్నపుడు చౌకధరల దుకాణాల ద్వారా సరఫరా చేసే బియ్యం, గోధుమలకే పరిమితం కాదు. మధ్యాహ్న భోజన పథకమూ, గర్భిణీ స్త్రీలకు అంగన్‌వాడీల ద్వారా అందిస్తున్న పోషకాహారమూ, ఇతర ధన సహాయమూ కూడా దీని క్రిందకు వస్తాయి. అంటే ఆహారధాన్యాల సరఫరా పథకాలతోపాటుగా, ఇంతవరకూ అమలవుతున్న సమగ్ర శిశు అభివృద్ధి పథకాన్నీ, మధ్యాహ్న భోజన పథకాన్నీ కూడా దీనిలో చేరుస్తున్నారు. మధ్యాహ్నభోజన పథకాన్ని వండి వారుస్తున్నట్లుగానే, గర్భిణీ స్త్రీలకు ఒకపూట అన్నం వండి వారుస్తారట. ఇదికాక నెలకు 6వేల రూ॥లు ద్రవ్యసహాయం ఇస్తారట. ఇదికాక అనాధలైన నిరుపేదలకు స్థాపించే వంటశాలల ద్వారా ఒక పూటభోజనం అందిస్తారట. అంటే ఇప్పటికున్న పథకాలన్నింటినీ ఒకే పథకం క్రిందకు తెస్తున్నారు. వీటికి ఇప్పటికవుతున్న ఖర్చునే చేస్తారు.

ఇక ఈ వంటా వార్పులన్నీ ఏకీకృత వంటశాలల నుండి చేస్తారట. వీటి నిర్వహణను "పబ్లిక్" సంస్థలకు ఒక క్రమంలో అప్పగిస్తారట. ఈ రూపంలో తమకనుకూలురకు వీటినప్పగించే పనిలో రాజకీయనేతలు నిమగ్నమౌతారు.

ప్రజలకు ఆహారభద్రత ఏర్పడాలంటే తగినంత ఉత్పత్తి, సరైన పంపిణీ విధానమూ ఉండటంతో పాటు, ఆహారాన్ని పొందగల కొనుగోలు శక్తి కూడా ప్రజలకుండాలి. లేకుంటే అన్నీ వున్నా అల్లుడినోట్లో శని చందంగా, ధాన్యాలు గోదాముల్లో ముక్కిపోయి పారవేస్తుండగా, ప్రజలు అర్ధాకలితో వుండే స్థితి ఏర్పడుతుంది. ధర తగ్గించి అమ్మటం తక్షణ ఉపశమనం మాత్రమే అవుతుంది. ప్రజల ఆదాయాన్ని, తద్వారా వారి కొనుగోలు శక్తినీ పెంచే చర్యలు తీసుకోకుండా, ధరలు తగ్గించి అమ్మే పథకాలు దశాబ్దాలపాటు కొనసాగిస్తుంటే, ఎప్పుడూ సహాయం కోసం ఎదురుచూసే బిచ్చగాళ్ళ స్థాయిలోనే ప్రజలుండిపోతారు. దోపిడీ పాలకులు కోరుకుంటున్నదిదే.

కనుకనే ప్రజల ఆదాయాన్ని పెంచే భూ సంస్కరణలనుగానీ, ఉపాధి అవకాశాలను పెంచే పరిశ్రమల అభివృద్ధినిగానీ వారు చేయరు. వృద్ధిరేట్లు పెరిగితే ఉపాధి సౌకర్యాలు పెరిగినట్లేనంటూ వారనుసరించిన విధానాలన్నీ ఉపాధి కల్పించని వృద్ధిగానే స్పష్టమైంది. దీనిని కప్పిపుచ్చి ప్రజలకు ఏదో ఒరగబెడుతున్నారన్న భ్రమలు కల్పించే పథకాలతో ప్రజలను జోకొట్టే పనిచేస్తున్నారు. గత ఏడు దశాబ్దాల చేదు అనుభవమిదే.

వివిధ ప్రపంచ దేశాలలో కార్మికుల ఆందోళనలు

కంబోడియా : దుస్తుల, జౌళి పరిశ్రమల కార్మికుల సమ్మె – పోలీసుల దాడి

2013 ఏప్రిల్ 26న, కంబోడియా దేశంలోని పర్‌సేన్, ఫానాన్‌ఫెన్‌లలోని హంగ్‌వా–1 దుస్తుల పరిశ్రమలకు చెందిన రెండువేలమంది కార్మికులు సమ్మెచేశారు. తమ కాలపరిమితిని పూర్తిచేసుకొని కంపెనీ నుండి బయటకు వచ్చే కార్మికులకు హక్కుగా చెల్లించబడవలసిన పరిహారాలను చెల్లించేందుకు యాజమాన్యం నిరాకరించటంతో కార్మికులు సమ్మెకు పూనుకున్నారు.

ఏప్రిల్ 26న డిఅండ్‌ఎల్ దుస్తుల పరిశ్రమల కార్మికులు సమ్మెచేశారు. ఈ పరిశ్రమలో నూతనంగా ఏర్పరచుకున్న కార్మికుల యూనియన్‌కు నాయకునిగా ఎన్నికైన కార్మికుణ్ని యాజమాన్యం పనుల నుండి తీసివేయటాన్ని నిరసిస్తూ, ఆ కార్మికుడ్ని తిరిగి వెంటనే పనిలోకి తీసుకోవాలని ఈ సందర్భంగా కార్మికులు డిమాండ్ చేశారు.

మే 21వ తేదీన, కాంపాంగ్ స్పూవ్ రాష్ట్రంలోని, అమెరికా క్రీడాదుస్తుల పరిశ్రమ నైక్ బ్రాండ్ తయారీదారులైన సబ్రీనా దుస్తుల పరిశ్రమలోని మూడువేలమంది కార్మికులు సమ్మెచేశారు. 75డాలర్ల నెలవారీ జీతాన్ని; ఇంటి అద్దె అలవెన్స్, వైద్య అలవెన్స్ తదితరాలను పెంపు చేయాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

బంగ్లాదేశ్ : దుస్తుల కార్మికుల నిరసన

మే 7న, సవార్‌లోని ప్లాజా భవన సముదాయంలోని ఐదు దుస్తుల పరిశ్రమ యూనిట్లు కుప్పకూలిన ఘటనలో బతికిబయటపడ్డ దాదాపు వెయ్యిమంది కార్మికులు ఢాకా–ఆరికా జాతీయ రహదారిపై బైఠాయించి ధర్నా నిర్వహించారు. దుస్తుల ఉత్పత్తిదారులు మరియు ఎగుమతిదారులు హామీ ఇచ్చిన విధంగా కార్మికులందరికీ పరిహారంగా నాలుగు నెలల వేతనాలను చెల్లించకుండా, దానిని కేవలం రెండునెలల వేతనంతో సరిపెట్టజూస్తున్న యాజమాన్యాల చర్యలను వారు నిరసించారు.

మే 27న, ఢాకా శివార్లలోని ఆఘూలియా ప్రాంతంలో 20వేల మంది దుస్తుల పరిశ్రమ కార్మికులు సమీకృతులై ఢాకా ప్రధాన జాతీయ రహదారిని దిగ్బంధం చేశారు. సరైన వేతనాల చెల్లింపును వారు డిమాండ్‌చేశారు. పోలీసులు శాంతియుతంగా ఆందోళనచేస్తున్న ప్రదర్శనకారులపై రబ్బరు బుల్లెట్లు, లాఠీలతో విరుచుకుపడి 50మంది కార్మికులను గాయపరిచారు.

జూన్ 10న, ఆఘూలియా పారిశ్రామిక ప్రాంతంలో నిరసన తెలుపుతున్న దుస్తుల పరిశ్రమ కార్మికులపై పోలీసులు భాష్పవాయువును, రబ్బరు బుల్లెట్లను ప్రయోగించి 30మంది కార్మికులను గాయపరిచారు. పారిశ్రామిక అశాంతి మరింతగా వ్యాపించకుండా అణచివేయటానికి అదనపు పోలీసు బలగాలను ఆ ప్రాంతానికి తరలించారు.

జూన్ 10వ తేదీననే, ఢాకా నగరశివార్లలోని న్యూ ఎకస్టన్ వద్ద రీగల్ గార్మెంట్స్, అస్ట్రాస్ గార్మెంట్స్, నోడియా గార్మెంట్స్ పరిశ్రమలకు చెందిన కార్మికులపై పోలీసులు భాష్పవాయువు ప్రయోగిస్తూ, లాఠీఛార్జీచేస్తూ రెండురోజులపాటు యుద్ధం సాగించారు.

ఆఘూలియా వద్ద డైనాస్టీ గ్రూప్‌కు చెందిన సమ్మెచేస్తున్న 3వేలమంది కార్మికులపై పోలీసులు దాడిచేశారు.

దక్షిణాఫ్రికా : దుస్తుల కార్మికుల సమ్మె

దుస్తుల, వస్త్ర, జౌళి విభాగాలకు చెందిన వివిధ పరిశ్రమలకు చెందిన దాదాపు పదివేలమంది కార్మికుల మే 27వతేదీ నుండి రెండురోజులు సమ్మెచేశారు. కార్మికులకు చట్టబద్ధంగా చెల్లించవలసిన కనీసవేతనాన్ని చెల్లించాలని, కార్మిక యూనియన్ యొక్క (యాజమాన్యంతో) బేరసారాలాడే హక్కును పరిగణలోకి తీసుకోవాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

ఇరాన్ : రాగి గనుల కార్మికుల సమ్మె

ఏప్రిల్ 24న, 300మంది ఖాటూన్ అబాద్ రాగి గనుల కార్మికులు, తమ దుర్భర ఉద్యోగ స్థితిగతులకు నిరసన తెలిపారు.

ఏప్రిల్ 30న, ప్రత్యేక రక్షణ బృందాలు సమ్మెకారులపై దాడిచేశాయి. దీనికి నిరసనగా కంపెనీ ఆవరణలోనే నిరవధిక బైఠాయింపుతో కార్మికులు తమ ఆందోళన కొనసాగించారు.

జాంబియా : గని కార్మికుల సమ్మెలు

మే 6న తమ వేతనాల పెంపును డిమాండ్ చేస్తూ మిల్యాషీలోని లాన్‌ష్యా రాగి గనులకు చెందిన 600మంది కాంట్రాక్టు గనికార్మికులు సమ్మె చేపట్టారు. అదే రోజున, నోడ్లా సున్నపు గనులకు చెందిన 400మంది కార్మికులు తమ వేతనాలలో 40శాతం పెంపుదలను డిమాండ్ చేస్తూ సమ్మెచేశారు.

దక్షిణాఫ్రికా : గని కార్మికుల ఆందోళనలు

మే చివరి వారంలో, బుష్‌వెల్డ్‌లోని హెలీనా వద్ద గ్లెన్‌కోర్ ఎక్స్‌ట్రాటాకు చెందిన 1500మంది క్రోమియం గని కార్మికుల సమ్మెలోకి వెళ్ళారు.

జూన్ 3న, రూస్టెన్‌బర్గ్ వద్దనున్న ఇంపాలా ప్లాటినమ్ గనిలో పనిచేసే 3000 మంది కార్మికులు, ఒక గని కార్మికుడిని ఉద్యోగం నుండి తొలగించటాన్ని నిరసిస్తూ ఆకస్మికంగా సమ్మెచేశారు.

మే 21న, రూస్టెన్‌బర్గ్‌లోని జర్మనీకి చెందిన కెమికల్ గ్రూప్ ‘లాక్స్‌నెస్’ యొక్క క్రోమియం గనుల కార్మికులు 500మంది సమ్మెచేయగా రక్షణదళాలు ఆందోళనకారులను చెదరగొట్టటానికి రబ్బరు బుల్లెట్లను ప్రయోగించారు. ఈ దాడిలో పదిమంది కార్మికులు గాయపడ్డారు.

ఇండోనేషియా : వెస్ట్ పాపువా గనికార్మికుల సమ్మె

ఇండోనేషియాలోని వెస్ట్‌పాపువా రాష్ట్రంలో బంగారు, రాగి గనుల దిగ్గజమైన గ్రాస్‌బర్గ్‌కు చెందిన భవనాల నిర్మాణం కోసం 3 కాంట్రాక్టు కంపెనీల ద్వారా నియమింపబడిన 1100మంది నిర్మాణ కార్మికులు తమకు మెరుగైన వేతనాల చెల్లింపును డిమాండ్‌చేస్తూ ఏప్రిల్ 30నుండి సమ్మెచేశారు. గ్రాస్‌బర్గ్ గనుల వద్ద పనిచేస్తున్న 24వేల మంది కార్మికులు, గనుల వద్ద పనుల నిర్వహణకు కాంట్రాక్టు పద్ధతిలో సమకూర్చిన ఈ కార్మికుల సహకారంతో పనులు చేస్తున్నారు.

హాంగ్‌కాంగ్ : నౌకాశ్రయ కార్మికుల బైఠాయింపు నిరసన

హాంగ్‌కాంగ్ అంతర్జాతీయ నౌకాశ్రయ కేంద్రాలైన ఎల్‌టిడి (హెచ్‌టిటి)లో పోర్టు ఆపరేటర్లుగా కాంట్రాక్టు పద్ధతిన నియమింపబడిన షుమారు 450మంది కార్మికులు మార్చి 28 నుండి నిరవధిక బైఠాయింపు ఆందోళన చేపట్టారు. దీర్ఘకాలంగా అపరిష్కృతంగా వున్న సమస్యలను పరిష్కరించాలని, తమ వేతనాలను పెంపుచేయాలని వారు డిమాండ్ చేశారు. మధ్యలో అంతరాయాలు, నిర్దిష్ట శలవులు, భోజనానికి విరామం వంటివేవీ లేకుండా ఈ కార్మికులచే నిర్బంధంగా 24షిఫ్టులు పనిచేయించారు. మేడేనాడు, 3వేలమంది నిరసనకారులు హెచ్‌టిటి ప్రధాన కార్యాలయం వద్దకు నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించి సమ్మెచేస్తున్న కార్మికులకు మద్దతుగా, ఆ భవనం వద్ద పికెటింగ్ చేశారు.

తైవాన్ : తొలగించబడిన కార్మికుల నిరసన

16సంవత్సరాల క్రితం దివాళాతీసిన నాలుగు కంపెనీలకు చెందిన 200మందికిపైగా కార్మికులు తాయ్‌పాయ్‌లోని కౌన్సిల్ ఆఫ్ లేబర్ ఎఫైర్స్ కార్యాలయం వద్ద ఫిబ్రవరి 7వ తేదీ నుండి బైఠాయింపు నిరసనను ప్రారంభించారు. తాము ఉద్యోగాలను కోల్పోయినపుడు ప్రభుత్వం తమకు ఇచ్చిన నష్టపరిహార మొత్తాన్ని వడ్డీలు, జరిమానాలతో తిరిగి చెల్లించాలనే కౌన్సిల్ ఆఫ్ లేబర్ ఎఫైర్స్ ఆదేశాలపట్ల వారు తీవ్ర నిరసన వ్యక్తంచేశారు. చివరకు కార్మికులు నిస్పృహ చెంది ఏప్రిల్ 28న నిరాహార దీక్షలను ప్రారంభించారు. ఆనాడు ఉద్యోగాలు కోల్పోయిన కార్మికులు, తమ సమస్యలను ప్రజలకు వెల్లడిచేసేందుకు తాయ్‌పాయ్ రైల్వేస్టేషన్‌లోని 3వ నెంబరు ప్లాట్‌ఫాంను ఆక్రమించుకున్నారు. 40మంది నిరసనకారులు రైల్వేట్రాక్‌పై పడుకొని 15రైలుబండ్ల రాకపోకలకు అంతరాయం కల్గించారు.

1996లో తైవాన్‌లోని దుస్తుల, ఎలక్ట్రానిక్ రంగాలకు చెందిన అనేక పరిశ్రమలను మూతవేశారు. నెలల తరబడి వేతనబకాయిలను, ఉద్యోగ విరమణ అనంతర చెల్లింపులను చేయకుండానే వందలాదిమంది కార్మికులను తొలగించారు.

ఆస్ట్రేలియా : నిర్మాణరంగ కార్మికుల నిరసన

ఏప్రిల్ 30వ తేదీన, ఆస్ట్రేలియాలోని సెంట్రల్ మెల్‌బోర్న్‌లో 10వేలమంది నిర్మాణరంగ కార్మికులు ప్రదర్శన నిర్వహించారు. కార్మికుల భద్రతా చర్యలపట్ల నిర్మాణరంగ కంపెనీ ‘గ్రోకాన్’ యొక్క నిర్లక్ష్యాన్ని, లోపభూయిష్ట భద్రతా చర్యల ఫలితంగా విధులలో వుండి నిర్మాణరంగ కార్మికులు మరణించినప్పటికీ ప్రభుత్వాధికార సంస్థలు తగిన చర్యలు చేపట్టకపోవటాన్ని కార్మికులు తీవ్రంగా నిరసించారు.

అర్జెంటీనా : పోలీసుల దాడులకు కార్మికుల నిరసన

ఏప్రిల్ 26న హాస్పిటల్ భవన సముదాయ కూల్చివేతను నిరసిస్తున్న కార్మికులపై పోలీసులు భాష్పవాయువు, రబ్బరు బుల్లెట్లు, లాఠీలతో దాడిచేసి 50మంది ఆందోళనకారులను గాయపరిచారు. ఈ పోలీసు హింసను తీవ్రంగా నిరసిస్తూ ఏప్రిల్ 30న, అర్జెంటీనాలో ప్రభుత్వరంగ కార్మికులు 24గంటల సమ్మె నిర్వహించారు. బుయోనస్ ఎయిర్స్‌లోని బోర్డా ఆసుపత్రిలో మానసిక చికిత్సశాఖ వద్ద నిరసనకారులపై పోలీసుల క్రూరమైన దాడిని కార్మికులు ఖండించారు. పోలీసు హింసను నిరసిస్తూ రాజకీయ, సామాజిక, విద్యార్థి సమూహాలతో కలసి కార్మికులు సిటి ప్రభుత్వ హాస్పిటల్ వద్దకు చేరుకొని నిరసన తెలిపారు.

కోస్టారికా : ప్రైవేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా విద్యుత్తు కార్మికుల నిరసన

ఏప్రిల్ 29న, కోస్టారికా, ఐసిఇ ప్రభుత్వ ఎలక్ట్రికల్ ఏజన్సీకి చెందిన వేలాదిమంది కార్మికులు, ప్రభుత్వ ప్రైవేటీకరణ పథకాలను నిరసిస్తూ సమ్మెచేశారు. వారంతా ఐసిఇ ప్రధాన కార్యాలయం నుండి శాసనసభ వద్దకు భారీ ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

జర్మనీ : ఇంజనీరింగ్ కార్మికుల సమ్మె

మే 7వ తేదీన, జర్మనీ దేశవ్యాపితంగా విద్యుత్తురంగంలోనూ, లోహ పరిశ్రమలోనూ పనిచేసే దాదాపు లక్షమంది కార్మికులు తమ వేతనాల పెంపును డిమాండ్‌చేస్తూ సమ్మెచేశారు.

సైప్రస్ : నౌకాశ్రయకార్మికుల సమ్మె

సైప్రస్‌లోని లిమాసోల్‌లో కార్మికులు మే2వ తేదీన 24గంటల హెచ్చరిక సమ్మెచేశారు. తమ సదుపాయాలలోనూ, ఓవర్‌టైమ్ చెల్లింపులలోనూ కోత విధించే ప్రతిపాదలకు నిరసనగా వారు ఈ సమ్మె చేశారు. వేతనాల నిలుపుదల, పిఎఫ్‌లో యాజమాన్యం వాటాగా చెల్లించవలసిన మొత్తాన్ని 7శాతం నుండి ఒకశాతానికి కుదింపు, ఈస్టర్ పండుగబోనస్‌లో సగానికి సగంకోత, ఓవర్‌టైం చేసిన ప్రతిగంటకు చెల్లించాల్సిన 3గంటల వేతనాన్ని రెండుగంటల వేతనానికితగ్గింపు వంటి ఈ నూతనవిధానంలోని పలు కార్మికవ్యతిరేకచర్యలను వీరు వ్యతిరేకించారు.

ఈజిప్టు : సిమెంటు పరిశ్రమ కార్మికుల సమ్మె

ఎగువ ఈజిప్టు ప్రాంతం, అస్వాన్‌లోని 350మంది సిమెంటు పరిశ్రమ కార్మికులు మే 3వ తేదీన సమ్మెచేశారు. శలవు దినాలలో మార్పులు చేయాలని, సిబ్బంది వేతనాలను పెంపుచేయాలనే డిమాండ్స్‌ను కార్మికులు యాజమాన్యం ముందుంచారు. ఈ కార్మికులు తరచుగా వరుసగా 26రోజులపాటు, రోజుకు 12గంటలపాటు ఏ విధమైన అదనపు పరిహారమూ లేకుండానే, పనిచేయవలసి వస్తోంది. కనీసం రక్షిత మంచినీటిని కార్మికులకు అందుబాటులో వుంచకపోవటంతో, దగ్గరలోని కలుషిత బావినీటినే వారు తాగవలసివస్తోంది.

మే 5వ తేదీన సమ్మెను విరమింపజేసేందుకు యాజమాన్యం రక్షణ బలగాలతో ఆందోళనకారులపై దాడులు చేయించింది.

దక్షిణకొరియా : ఓవర్‌టైమ్ పనిని రద్దుపరుచుకున్న హ్యుండాయ్ కార్మికులు

దక్షిణ కొరియాలోని 45వేలమంది హ్యుండాయ్ కంపెనీ కార్మికులు, మార్చి 10వ తేదీ నుండి వారాంతపు ఓవర్‌టైమ్ పనిని వారంతట వారే రద్దుపరుచుకున్నారు. ఓవర్‌టైమ్ చేసినందుకుగానూ చెల్లింపులను పెంపుచేయాలని, కాంట్రాక్టు కార్మికులందరినీ, పూర్తికాలపు స్థిర ఉద్యోగులుగా నియమించాలని వారు డిమాండ్‌చేశారు. హ్యుండాయ్ కంపెనీలో 8వేల మంది తాత్కాలిక ఉద్యోగులు పనిచేస్తున్నారు.

‘ఓవర్‌టైమ్’ పనిచేయరాదని కార్మికులు విధించుకున్న నిషేధం మే 4వరకు కొనసాగింది. నూతన ఓవర్‌టైమ్ విధాన ప్రాతిపదికపై ఓవర్‌టైమ్‌కు చెల్లింపులను పెంచటానికి యాజమాన్యం అంగీకరించింది. 2016నాటికి 8వేల మంది తాత్కాలిక ఉద్యోగులలోని 3,500 మందిని స్థిర ఉద్యోగులుగా తీసుకుంటామని యాజమాన్యం హామీ ఇచ్చింది.

దక్షిణ కొరియాలోని హ్యుండాయ్ వర్కర్స్ యూనియన్‌కు చెందిన 45వేల మంది కార్మికులు యూనియన్‌కు – యాజమాన్యానికి జరిగిన ఒప్పందం తర్వాత వారాంతంలో ఓవర్‌టైమ్ పనిచేయకుండా తాము విధించుకున్న 8వారాల నిషేదాన్ని సడలించుకున్నారు. నూతన విధాన ప్రాతిపదికన ఓవర్‌టైమ్ నిషేదాన్ని విరమించుకున్నారు. నూతన విధాన ప్రాతిపదికన ఓవర్‌టైమ్ వేతన పెంపుకు తాను ఒప్పుకున్నట్లుగా ఈ సందర్భంగా హ్యుండాయ్ యాజమాన్యం చాలా ఆర్భాటంగా ప్రకటించింది.

ఏమైనా, కార్మికులు డిమాండ్ చేసిన దానికేమాత్రం పొంతన లేకుండా అతికొద్దిమొత్తం మాత్రమే ఓవర్‌టైమ్ పనికి చెల్లించే వేతనంలో పెంపుచేశారు. కొత్తగా ప్రవేశపెట్టిన షిఫ్టు పద్ధతి ప్రకారం, దశాబ్దాలుగా కొనసాగుతున్న రాత్రంతా పనిచేసే పద్ధతి రద్దయినా, వారాంతపు పనిగంటలను యాజమాన్యం 14 నుండి 17 గంటలకు పెంచటంతోపాటుగా, పెంచిన పనిగంటలకు ఓవర్‌టైమ్ వేతన చెల్లింపుకు నిరాకరించింది. ఈ విధంగా వారానికి మూడు పనిగంటల పెంపు ద్వారా యాజమాన్యం తన ఉత్పాదకతను 46శాతానికి పెంచుకోవటమే కాకుండా, వారాంతపు అదనపు పనికి వేతనం చెల్లించాల్సిన అవసరంలేకుండా చేసుకొంది. ఈ కారణంగా యాజమాన్యంతో యూనియన్ నాయకత్వం చేసుకున్న ఒప్పందాన్ని కార్మికులు తిరస్కరించారు.

దుబాయ్ : నిర్మాణరంగ కార్మికుల సమ్మె

ప్రపంచంలోనే అతి ఎత్తైన బుర్జ్‌ఖలీఫా నిర్మాణం నాటిదాకా భవన నిర్మాణ కంపెనీలలో ప్రఖ్యాతిగాంచిన అర్బ్‌టీ నిర్మాణరంగ కంపెనీలో పనిచేసే కార్మికులు మే 3వ వారంలో సమ్మెచేశారు. నెలకు 350దీనార్లు చెల్లించాలని, భోజనవసతి కల్పించేబదులుగా డబ్బురూపంలో చెల్లింపుచేయాలని ఈ కార్మికులు డిమాండ్ చేశారు. వీరిలో అత్యధిక కార్మికులు ఇండియా, పాకిస్తాన్, బంగ్లాదేశ్‌లకు చెందినవారే. అబుదుబాయ్ ప్రభుత్వానికి ఈ నిర్మాణరంగ కంపెనీలో కొంతభాగముంది. దుబాయ్‌లో పత్రికా వార్తలు ప్రభుత్వ పరిశీలన తర్వాతే బయటకు విడుదల చేస్తారు. అలాగే ప్రజా ప్రదర్శనలను చట్టవిరుద్ధంగా పరిగణిస్తారు. కాబట్టి దుబాయ్ ప్రభుత్వం సమ్మెలో పాల్గొన్న 200మంది కార్మికులను వారి స్వదేశాలకు తిరిగి వెళ్ళమని ఆదేశించింది. పోలీసు నిర్బంధం కారణంగా సమ్మెచేస్తున్న కార్మికులు సమ్మెను అర్ధాంతరంగా విరమించక తప్పలేదు.

ఈజిప్టు : ఇఫ్‌కో కార్మికుల సమ్మె

సూయజ్‌లోని ఈజిప్టు చమురు మరియు ఇంధన శుద్ధి కర్మాగారం ‘ఇఫ్‌కో’కు చెందిన కార్మికులు మే 12 నుండి నిరవధిక సమ్మె చేపట్టారు. బోనసులు, ప్రత్యేక అలవెన్సులు చెల్లింపులో జాప్యాలను నిరసిస్తూ, వాటిని వెంటనే చెల్లించాలని డిమాండ్ చేయటంతోపాటు యాజమాన్యం అక్రమంగా తొలగించిన తమ సహకార్మికులను వెంటనే విధులలోకి చేర్చుకోవాలని వారు డిమాండ్ చేశారు. ✡

ప్రజాతంత్రవాది కా॥దుప్పల ఆంజనేయమూర్తికి జోహార్లు

కా॥ దుప్పల ఆంజనేయమూర్తి 1940 సం॥రంలో శ్రీకాకుళం జిల్లా మిలియాపుట్టి మండలం, కొడిగం గ్రామంలో జన్మించారు. ప్రజాతంత్రవాదిగా, హక్కుల ఉద్యమ నాయకునిగా, ఉపాధ్యాయ ఉద్యమ కార్యకర్తగా తన జీవిత కాలంలో కృషిచేసిన కా॥ఆంజనేయమూర్తి 2013 జులై 8న మృతిచెందారు.

కామ్రేడ్ ఆంజనేయమూర్తి ఉత్కల్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఎమ్.ఏ.పట్టభద్రులైన పిదప 1960లలో శ్రీకాకుళంజిల్లా దండుగోపాలపురంలో గణిత ఉపాధ్యాయునిగా చేరి, పనిచేశారు. ఆ గ్రామంలోనే హేతువాద సంఘాన్ని ఏర్పరచి ప్రజలను మూఢనమ్మకాలనుండి బయటపడవేసేందుకు కార్యక్రమాలు చేపట్టారు. అస్పృశ్యతకు వ్యతిరేకంగా నిలచి, తొలుత తన ఇంటిలోనే వారిని ఆదరించి, వారిలో ఆత్మన్యూనతను తొలగించే కృషిచేశారు. ఇది సహించని గ్రామపెత్తందార్ల కంటగింపుకు గురైనా తలొగ్గకుండా ధైర్యంగా నిలిచారు. గ్రామంలో వ్యవసాయ పనులకు ధాన్యం రూపంలో చెల్లించే బత్తెం కాకుండా, కూలీరేటు నిర్ణయించి దాని ప్రకారం గ్రామంలో చెల్లించే కృషిచేశారు.

శ్రీకాకుళ ప్రాంతంలో గిరిజనోద్యమ నిర్మాణానికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రయత్నపూర్వక కృషి సాగిస్తున్న కాలమది. గిరిజనోద్యమానికి సహకరిస్తున్నారనే నేరారోపణతో ఉపాధ్యాయ ఉద్యమంలోవున్న ప్రజాతంత్ర వాదులను ఆనాటి ప్రభుత్వం అక్రమ నిర్బంధాలకు, చిత్రహింసలకు గురిచేసింది. కా॥ ఆంజనేయ మూర్తిని పార్వతీపురం కుట్రకేసులో ముద్దాయిగా పి.డి.యాక్టు క్రింద జైలులో నిర్బంధించింది. అడ్వొకేట్ అప్పయనదొర హైకోర్టులో హెబియస్ కార్పస్ పిటీషన్ దాఖలుచేసి విడుదల చేయించారు. తిరిగి ఉద్యోగంలోచేరి అటు జిల్లా టీచర్స్ గిల్డు సహాయకార్యదర్శిగా పనిచేసి, ఇటు ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాలకు మద్దతుగా నిలిచారు.

హక్కుల ఉద్యమంలో శ్రీకాకుళంజిల్లా ఓపిడిఆర్ నాయకునిగా కా॥ ఆంజనేయమూర్తి ప్రముఖంగా కృషిచేస్తూవచ్చారు. జీడిపిక్కల పరిశ్రమ యజమానుల దౌర్జన్యాలను ఎదుర్కొంటూ పలాస–కాశిబుగ్గల ప్రాంతంలో జీడిపిక్కల కాలుష్యానికి వ్యతిరేకంగా తీవ్రంగా కృషిచేశారు. కడదాకా, ప్రజాతంత్ర ఉద్యమ చైతన్యంతో నిలచి కృషిచేసిన, ఏపిటియఫ్‌లోను, ఓపిడిఆర్‌లోను చురుకైన పాత్ర నిర్వహించిన కా॥ ఆంజనేయమూర్తిగార్కి 'జనశక్తి' జోహార్లర్పిస్తోంది. వారి కుటుంబ సభ్యులకు ప్రగాఢ సానుభూతి ప్రకటిస్తోంది.

కా॥ కొప్పుల ధనలక్ష్మికి విప్లవ జోహార్లు

విజయవాడ కృష్ణలంకలోని సత్యంగారి హోటల్ బాధ్యతలు చూస్తున్న కా॥కొప్పుల ధనలక్ష్మి(66సం॥) గత ఆరునెలలుగా క్యాన్సర్ వ్యాధితో బాధపడ్తూ, 2013 జూలై 19వ తేదీ సాయంత్రం తుదిశ్వాస విడిచారు. ధనలక్ష్మి చిన్నతనం నుంచి ఆమె నాన్న సత్యంగారు కృష్ణలంకలో పెట్టిన సత్యంగారి హోటల్‌లో కార్మికురాలుగా పనిచేశారు. తండ్రి కాంగ్రెస్‌పార్టీ అయినా తన ఇద్దరు కూతుళ్ళను కమ్యూనిస్టు భావాలుకల్గిన వారికి ఇచ్చి వివాహం చేశారు. పెద్దకూతురు ధనలక్ష్మిని పార్టీలో పూర్తికాలం పనిచేస్తున్న మోహనరెడ్డి(కోటయ్య)కి ఇచ్చి 1965లో పెళ్ళిచేశారు. మోహనరెడ్డి విప్లవ రాజకీయాలు చేపట్టి 1975 ఎమర్జన్సీ కాలంనుంచి 2001 వరకు 26 సం॥రాలు అజ్ఞాతవాసంలో వున్న కాలంలో ఆమె పోలీసుల నిర్బంధాలను ఎదుర్కొని నిలబడ్డారు. 1975–76లో సాగిన గిరిపురం ఇళ్ళపోరాటంలో స్త్రీలను కదిలించి ఇళ్ళస్థలాలు సాధించటంలో గట్టి కృషిచేశారు. ఎమర్జన్సీ కాలంలో కా॥టియన్ చనిపోయిన తర్వాత విజయవాడలో జరిగిన మొదటి వర్ధంతి సభకు కా॥లక్ష్మి అధ్యక్షత వహించారు. ప్రజాతంత్ర కంపూచియాపై దురాక్రమణ సాగించిన వియత్నాం దేశ ప్రతినిధి వర్గం 13–4–79న విజయవాడకు వచ్చిన సందర్భంగా 'కంపూచియా సంఘీభావ కమిటీ' నాయకత్వాన విజయవాడ రైల్వేస్టేషన్‌లో నల్లజెండాలతో నిరసన తెలియచేయటాన్ని సహించలేని ఆనాటి సిపిఐ పార్టీ ఆధ్వర్యంలో నిరసనకారులపై దాడిచేసి అనేకమందిని గాయపరిచారు. ఆ విధంగా గాయపడిన వారిలో కా॥ధనలక్ష్మి, ఆమె చెల్లెలు కళావతి వున్నారు. స్త్రీలను కదిలించటంలో కా॥ధనలక్ష్మి కృషి చెప్పుకోదగినది. 1989లో సత్యంగారు చనిపోయిన తర్వాత హోటల్ బాధ్యతలను ఎంతో సమర్ధవంతంగా నిర్వహిస్తూనే, పార్టీని తన రెండోకంటిలా చూసుకొంటూ కడదాకా అన్నివిధాలా సహకరిస్తూవచ్చారు. ప్రతి మేడేనాడు కృష్ణలంకలో ఎర్రజెండాని ఆమె ఎగుర వేసేవారు. ఆమె హోటల్ బాధ్యతలు చూసుకొంటూనే పార్టీకి అన్నివిధాలా సహాయ సహకారాలు అందిస్తూవచ్చారు. కష్టజీవిగా జీవితాన్ని కొనసాగించి కష్టజీవుల రాజ్యం రావాలని కోరుకుని, పార్టీకి ఎల్లవేళలా అండగా నిలిచిన కా॥ ధనలక్ష్మికి 'జనశక్తి' విప్లవ జోహార్లు అర్పిస్తోంది. ఆమె కుటుంబ సభ్యులకు సానుభూతిని తెలియపరుస్తోంది.

'పేదరిక నిర్మూలనకు విప్లవ భూ సంస్కరణలే పరిష్కారం'

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా సదస్సులో ప్రొఫెసర్ సి.నరసింహారావు ఉద్ఘాటన

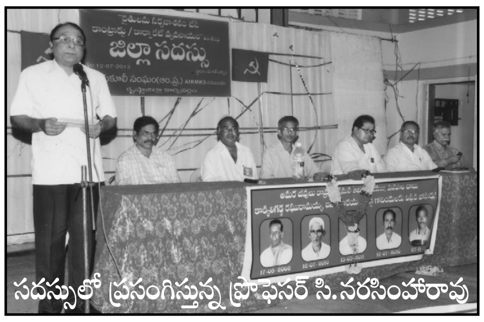

సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న ప్రొఫెసర్ సి.నరసింహారావు

మచిలీపట్నం, 12–7–13 :

అమరులు కామ్రేడ్స్ వేమన ఆదినారాయణ, పినపాల బాబు, కొక్కిలిగడ్డ రఘురామయ్య, జన్ను సూరయ్య, కట్టా గోవిందుల సంస్మరణలో రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో స్థానిక పరాసుపేట సెంటర్‌లోగల సువర్ణ కళ్యాణమండపంలో జిల్లా సదస్సు జరిగింది.

ఈ సదస్సుకు ముఖ్య ఉపన్యాసకులుగా విచ్చేసిన గ్రామీణ అభివృద్ధిశాఖ – నాగార్జున యూనివర్శిటి రిటైర్డ్ ప్రొఫెసర్ సి.నరసింహారావు మాట్లాడుతూ – నిశ్శబ్దవిప్లవం పేరుతో రైతుల భూములను అక్రమించుకోవటానికి ప్రభుత్వాలు కుట్రలు సాగిస్తున్నాయని, దాని కోసమే కాంట్రాక్టు వ్యవసాయాన్ని ముందుకు తెచ్చాయని అన్నారు. 1970 దశకంలోనే లాటిన్ అమెరికా దేశాలలోకి బహుళజాతి సంస్థలు చొరబడి రైతులను మోసం చేస్తున్నాయని వివరించారు. 'మీకు ఆధునిక పరిజ్ఞానం లేదు కనుక మీ భూములను మాకు ఇవ్వండి. 5–6 రెట్లు కౌళ్లు చెల్లిస్తామ'ని అన్నారు. 1980 దశకంవచ్చాక బహుళజాతి సంస్థలు ఇంకొక అడుగు ముందుకువేసి–'మీ భూమి 1 ఎకరం 30వేల రూ॥లు ఖరీదు ఉంది. కానీ, మేము 1 ఎకరానికి 3 లక్షలు ఇస్తాం మీ భూములు మాకు ఇవ్వండి' అన్నారు. కుటుంబ సమస్యలు, పేదరికంతో క్రుంగిపోతున్న రైతులు మరలా మోసపోయారు. కొంతకాలానికిగానీ ఆ రైతులకు తాము ఎట్లా మోసపోయారో అర్ధంకాలేదు. ఈ దశలో మోసపోయిన రైతులు మెక్సికో దేశంలో గత 15–20 సం॥లుగా ఆయుధాలు చేతబట్టి తిరగబడుతున్నారని అన్నారు. వ్యవసాయం గిట్టుబాటుకాక 22 లక్షలమంది దివాళాతీసిన రైతాంగ మహిళలు ఛత్తీస్‌ఘడ్ రాష్ట్రంనుంచి ఢిల్లీనగరం వెళ్లారంటే పరిస్థితి ఎంతగా దిగజారిందో తెలియచేస్తున్నదని అన్నారు. దేశంలో వ్యవసాయ రంగంపై ఆధారపడే ప్రజలు 70శాతానికి మించి వున్నారని వీరి చేతిలో 20% భూమి మాత్రమే వున్నదని అన్నారు. గ్రామీణ ప్రజల చేతిలో ఉత్పత్తి సాధనాలు లేవని–ఈ క్రమం 10–15 సం॥లుగా మరింతగా దిగజారిపోతున్నదని, దీనికి పాలకులు చేపట్టిన సామ్రాజ్యవాద అనుకూల ఆర్ధిక సంస్కరణలే కారణమని అన్నారు. ప్రజాధనాన్ని ప్రతి సం॥5 లక్షలకోట్ల రూ॥లను బడాపారిశ్రామిక వర్గాలకు పాలకులు కట్టబెడుతున్నారని, అదే సందర్భంలో రైతుకు ఇచ్చే వ్యవసాయ సబ్సిడీ 18% నుంచి 12%కంటే తక్కువకు తగ్గించారని అన్నారు. ఈ దశలో ఆకలి, నిరుద్యోగం, పేదరికానికి వ్యతిరేకంగా విప్లవ భూసంస్కరణల అమలుకోసం దేశభక్తులంతా ప్రతిఘటనాపోరాటాలు సాగించాల్సిన అవసరంవున్నదని, పాలకులు సాగిస్తున్న వర్గదోపిడీని అంతమొందించే లక్ష్యాన్ని ప్రజలు చేపట్టడమే అమరజీవులకు అర్పించే నివాళి అన్నారు.

రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥కొప్పుల కోటయ్య మాట్లాడుతూ–ఏ దేశం అయితే భూసంస్కరణలను అమలుపరిచిందో ఆ దేశం అభివృద్ధి చెందిందని అన్నారు. నేటి పాలకులు భూసంస్కరణలు అమలుచేయటంకంటే సెజ్‌లు ఏర్పాటుచేయటంపైనే ఎక్కువ శ్రద్ధపెట్టి సరికొత్త భూస్వామ్యవర్గాలను బలపరుస్తున్నారని ఈ దశలో దున్నేవానికే భూమి హక్కు నినాదంతో ఉద్యమాలు చేపట్టాలని పిలుపునిచ్చారు. ఈ సదస్సులో రైకూసం జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ ముప్పాళ్ళ భార్గవశ్రీ, ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ యద్దనపూడి సోని, జిల్లా నాయకులు కా॥ జె.జగన్ మాట్లాడారు. ఈ సదస్సుకు అధ్యక్షవర్గంగా కామ్రేడ్స్ తలశిల లీలామనోహర్, ఇ.రాంబాబు, ఉమామహేశ్వర రావులు వ్యవహరించారు. బాలకళాకారుల పాటలు సభలో ఉత్తేజాన్ని నింపాయి. ✡

కా॥ధనలక్ష్మికి ఘనంగా అంతిమ వీడ్కోలు

విజయవాడ, 20–7–13

కా॥కొప్పుల ధనలక్ష్మి జులై 19వ తేదీ సాయంత్రం తీవ్ర అనారోగ్యంతో బాధపడుతూ చనిపోయారు. ఆమె సంతాపసభ కృష్ణలంక ఆంధ్రాబ్యాంక్ బిల్డింగ్‌వద్ద 20–7–13న జరిగింది.

తొలుత ధనలక్ష్మి మృతదేహంపై సిపిఐ(యం.యల్) రాష్ట్ర నాయకురాలు కా॥సింహాద్రి ఝాన్సి ఎర్రజెండా కప్పి నివాళులర్పించారు. తర్వాత సిపిఐ(యం.యల్) కేంద్రకమిటీ నాయకులు పి.జస్వంతరావు, ఎఐఎఫ్‌టియు (న్యూ) రాష్ట్రకార్యదర్శి వై.సోని, రైతుకూలీసంఘం రాష్ట్ర నాయకులు ఎస్.లక్ష్మారెడ్డి, బి.సాంబశివరావు, వీరబాబు, రాంబాబు, నాగరాజు, లలిత, యాకూబ్; స్త్రీవిముక్తి సంఘటన రాష్ట్ర అధ్యక్ష, కార్యదర్శులు, సి.విజయ, యం.లక్ష్మి; ఓపిడిఆర్ రాష్ట్ర అధ్యక్ష కార్యదర్శులు కె.ఏసు, వి.హనుమంతరావు; జనసాహితి రాష్ట్ర కార్యదర్శి దివికుమార్, ప్రజాసాహితి ప్రధానసంపాదకులు కె.రవిబాబు, సిపియం నగరకార్యదర్శి సిహెచ్‌బాబూరావు, సిపిఎం రాష్ట్రనాయకులు వి.ఉమామహేశ్వరరావు, సిపిఐ నగరకార్యదర్శి డి.శంకర్, జిల్లా కార్యదర్శి అక్కినేని వనజ; జల్లి విల్సన్, సమతాపార్టీ జాతీయ నాయకులు వి.వి.కృష్ణారావు, తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్టు నాయకులు బి.గురవారెడ్డి, సిపియం సీనియర్ నాయకులు సింహాద్రి శివారెడ్డి, జిల్లా విశ్రాంత జడ్జి డి.సత్యనారాయణ రెడ్డి, సీనియర్ న్యాయవాదులు కంఠంనేని రవీంద్రరావు, చెరుకూరి సత్యం, సిపిఐ (ఎం–ఎల్) లిబరేషన్ రాష్ట్ర కార్యదర్శి ఎన్.మూర్తి, నాగమణి; సిపిఐ (ఎం–ఎల్) న్యూడెమొక్రసీ నగర నాయకులు యం.రామారావు, వామపక్ష పార్టీల అభిమాని సుంకర చంద్రమౌళీశ్వరరావు, ఎపిసిఎల్‌సి నాయకులు పిచ్చుక శ్రీనివాస్, సిపిఐ (ఎం–ఎల్) నగర నాయకులు టి.పూర్ణచంద్రరావు, ఏపిటియఫ్ సీనియర్ నాయకులు ఎన్.పరమేశ్వరరావు, పిడియం నాయకులు రామకృష్ణ, కదలిక పత్రిక సంపాదకులు ఇమామ్, ఇంకా ఉద్యమ శ్రేయోభిలాషులు కోగంటి సత్యం, ఫ్రెండ్స్ సాంబశివరావు, వివిధ రాజకీయ పార్టీల నాయకులు గద్దె రామ్మోహనరావు, అడుసుమిల్లి జయప్రకాష్, దేవినేని అవినాశ్, కేశినేని నాని తదితరులు, బంధుమిత్రులు పెద్దసంఖ్యలో హాజరై కా॥ ధనలక్ష్మి మృతదేహం వద్ద శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు.

కృష్ణలంక ఆంధ్రాబ్యాంక్ నుండి స్మశానవాటిక వరకు వందలాదిమంది పార్టీ నాయకులు, కార్యకర్తలు, అభిమానులు, బంధుమిత్రులు దారిపొడవునా జోహార్లు చెబుతూండగా కా॥ ధనలక్ష్మి అంతిమయాత్ర సాగింది. మధ్యలో సత్యంగారి హోటల్ వద్ద హోటల్ వర్కర్స్ ఆమె మృతదేహాన్ని పూలతోముంచెత్తి బరువెక్కిన హృదయాలతో వీడ్కోలు చెప్పారు.

'విప్లవోద్యమానికి ధనలక్ష్మిలాంటివారి సహకారం ఎంతైనా అవసరం'

సంస్మరణ సభలో వక్తల నివాళి

సంస్మరణసభలో జోహార్లర్పిస్తున్న నాయకులు

విజయవాడ, 31–7–13

కా॥ ధనలక్ష్మి సంస్మరణసభ 31–7–13న లారీఓనర్స్ అసోసియేషన్ హాల్‌లో సిపిఐ(యం.యల్) కృష్ణాజిల్లా కార్యదర్శి ముప్పాళ్ళ భార్గవశ్రీ అధ్యక్షతన జరిగింది. అధ్యక్షులు ముందుగా ధనలక్ష్మి జీవిత విశేషాలను వివరించారు. కా॥ ధనలక్ష్మి స్మృతిలో సబికులంతా లేచి నిలబడి ఒకనిమిషం మౌనం పాటించి శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు.

సిపిఐ(యం.యల్) రాష్ట్రనాయకులు కా॥ సింహాద్రి ఝాన్సీ మాట్లాడుతూ, ధనలక్ష్మి కష్టజీవిగా జీవితకాలం కృషిచేశారని, కష్టజీవులరాజ్యం రావాలని కోరుకొన్నారని. పార్టీపై నిర్బంధాలు వచ్చినకాలంలో, పార్టీలో ఒడిదుడుకులు వచ్చిన సమయాల్లో వాటిని మనోనిబ్బరంతో ఎదుర్కొని పార్టీకి అన్నివిధాలా సహకరించారని, కోటయ్యగారు పార్టీ నాయకుడుగా కొనసాగటంలో సగంఖ్యాతి ఆమెకే చెందుతుందని, పార్టీపనులమీద విజయవాడలోని వారి ఇంటికి వచ్చిన వారందరికీ ప్రేమతో భోజనం పెట్టి, అన్నపూర్ణగా పేర్గాంచిందని, అనంతపురం నుంచి శ్రీకాకుళం వరకు వచ్చిన ఎందరో కార్యకర్తలను ఆదరించిన ధనలక్ష్మికి వాళ్ళందరి తరపున కా॥ఝాన్సి విప్లవజోహార్లు చెప్పారు.

తర్వాత సిపిఐ(యం.యల్) రాష్ట్రనాయకులు గుర్రం విజయకుమార్ మాట్లాడుతూ, లక్ష్మక్కలాంటి పార్టీ కుటుంబాలు ఎన్నో కావాలని, అటువంటి కుటుంబాలు గతంలో కంటే ఇంకా పెరగాలని, అటువంటి కుటుంబాలు విప్లవోద్యమ కృషికి ఎంతో అవసరమని, కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో వచ్చే కష్టనష్టాలను ఎదుర్కొని పార్టీని ఆదరించీ, వెన్నంటివుండే లక్ష్మక్క లక్షణాలను ప్రేరణగా తీసుకోవాలన్నారు.

ఈ సభలో సిపిఐ(ఎం–ఎల్) రాష్ట్రనాయకులు కా॥ కె.కోటయ్య, సిపియం సీనియర్ నాయకులు సింహాద్రి శివారెడ్డి, సిపిఐ జిల్లా కార్యదర్శి అక్కినేని వనజ, నగర కార్యదర్శి, డి.శంకర్, సిపియం నగరకార్యదర్శి సిహెచ్ బాబూరావు, న్యూడెమొక్రసీ నగర నాయకులు యం.రామారావు, ఉద్యమ శ్రేయోభిలాషి కోగంటి సత్యంలు ధనలక్ష్మిగార్కి నివాళులర్పించారు. ✡

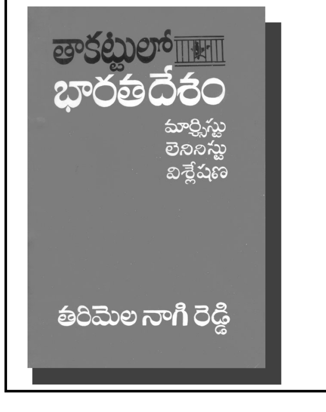

నాలుగవ ముద్రణ

వెల : రూ.150/-

ప్రచురణ :
తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్ట్

కాపీలకు :
మైత్రీబుక్‌హౌస్
జలీల్ వీధి, కారల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

మందుల ధరల నియంత్రణ ఆదేశం - 2013 : ఏనుగులు దూరేకంతలతో నిష్ప్రయోజన చర్య

2012లో కేంద్రప్రభుత్వం జాతీయ ఔషధ ధరల విధానాన్ని(ఎన్‌పిపిపి) ప్రకటించింది. దీని ప్రకారం అత్యవసరమందులజాబితాను ప్రకటించింది. ఈ అత్యవసర మందులకు గరిష్ఠ అమ్మకం ధరలను ప్రభుత్వం నిర్ణయిస్తుంది. దీని కొనసాగింపుగా 2013 మే నెలలో మందుల ధరల నియంత్రణ ఆదేశాన్ని (డిపిసిఓ) జారీ చేసింది. దీనిలో ఎన్‌పిపిపి రూపొందించిన అత్యవసర జాబితాలోని 348 మందుల, వాటి మిశ్రమాల గరిష్ఠ అమ్మకం ధరలను నిర్ణయించింది.

డిపిసిఓ 2013తో ఈ మందుల ధరలు బాగా తగ్గినట్లు కన్పించాయి. మందుల ధరలు విపరీతంగా పెరిగి, వైద్యంకోసం పేదలు వున్న కొద్దిపాటి ఆస్తులనూ అమ్ముకుని మరింతగా పేదరికంలో కూరుకుపోతున్న స్థితిలో డిపిసిఓ వలన మందులు వారికి అందుబాటులోకి వస్తాయని ఆశించారు. అయితే డిపిసిఓను సవివరంగా పరిశీలిస్తే ఇది అడియాశేనని తేలుతుంది.

మొదటిగా ఎన్‌పిపిపి-2012 మందుల గరిష్ఠ ధరలను నిర్ణయించటానికి ఒక సూత్రాన్ని రూపొందించింది. ఇప్పుడు వివిధ కంపెనీలు అమ్ముతున్న మందుల ధరలను లెక్కించి వాటి సగటు ధరను గరిష్ఠ అమ్మకం ధరగా నిర్ణయించటమే ఆ సూత్రం. దీనికి మందు తయారీకి అవుతున్న వాస్తవ ఖర్చులతో సంబంధంలేదు. దీనితో మందుల ధరల నియంత్రణ అన్నది అధిక లాభాలను కంపెనీలకు గ్యారంటీచేసేదిగా మారింది. దీనివల్ల కొన్నిమందులు 1000 నుండి 3000 శాతం లాభంతో అమ్మకాలు సాగుతున్నాయి. కనుక గరిష్ఠ అమ్మకం ధర కొన్ని మందులకు అత్యధిక లాభాలిచ్చే ధరగా మారింది.

ఇక ధరలు తగ్గిన మందుల సంగతికొస్తే, గరిష్ఠ ధరలు నిర్ణయించింది 348లో128 మందులకే. మిగిలినవాటికి తర్వాత నిర్ణయిస్తారు. భారత్‌లో ఏడాదికి రూ.72,762కోట్ల మందులను ప్రజలు కొనుగోలు చేస్తున్నారు. దీనిలో ధరలు నియంత్రించిన మందుల అమ్మకాలు 20శాతం మాత్రమే. అంటే ప్రజలు కొనుగోలు చేస్తున్న మందులలో 80శాతానికి ధరల నియంత్రణ వర్తించదు. ప్రజలు వీటిని విపరీత ధరలకు కొనుగోలు చేయాల్సిందే.

భారతదేశంలో ఎక్కువ మరణాలకు కారణమౌతున్న జబ్బు క్షయ. మందులకు లొంగని విధంగా ఈ జబ్బు రూపొందింది. దీనితో ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ అనేక మందులను కలిపి ఈ జబ్బుకు వాడాలని సూచించింది. దీనికోసం వాడే అమికాసిన్, కాప్రియోమైసిన్, సైక్లొసెరీన్, ఇథియోనమైడ్, కనామైసిన్, పరాఅమీనొసాలిసిలిక్ ఆసిడ్ అన్న వాటిని అత్యవసర మందుల జాబితాలో చేర్చింది. కాగా వీటిలో ఏ ఒక్క మందునూ డిపిసిఓ, ఎన్‌పిపిపి అత్యవసర మందులుగా పేర్కొనలేదు. పేదలు అధికంగా గురౌతున్న క్షయకు వారు మందులకు విపరీత ధరలు చెల్లించాల్సి వస్తుంది.

భారత్‌లో మధుమేహవ్యాధికి గురౌతున్న వారి సంఖ్య ప్రపంచంలోనే అత్యధికంగా వుంది. దీనికి వాడే ఇన్సులిన్‌ను మినహాయిస్తే మిగిలిన మందుల అమ్మకాలలో 90శాతంపై ఎలాంటి ధరల నియంత్రణాలేదు. వీటిలో ఎక్కువగా వాడే మందు గ్లిబెంకమైడ్. దీనిని అమరిల్ వాణిజ్య నామంతో అమ్ముతున్న కంపెనీ 3000శాతం అధిక ధరలకు అమ్ముతున్నది. అంటే ఒక రూపాయికమ్మాల్సిన మందును 30రూ॥లకు అమ్ముతున్నది.

అలాగే ప్రపంచ ఆరోగ్యసంస్థ 21 టీకాలను అత్యవసర మందుల జాబితాలో చేర్చగా, భారత్‌లో మాత్రం తొమ్మిదింటినే చేర్చారు. మిగిలినవన్నీ మార్కెట్టులో అధిక ధరలకు అమ్ముతున్నారు. వైద్యులు వాటినే రోగులకు వ్రాసి యిస్తున్నారు. వీటి వాడకం ఎంతవరకూ అవసరమన్న, హేతుబద్ధమన్నది చర్చనీయాంశంగానే వుంది.

ఇలాగే తరచుగా వచ్చే అనేక వ్యాధులకు - ఆస్మా, కాన్సరు, మానసిక అనారోగ్యం, కీళ్ళనొప్పులు తదితరాలకు - వాడే మందులను కూడా ధరల నియంత్రణ నుండి తప్పించారు.

ఇక నియంత్రించిన ధరలైనా ఎలా అమలౌతాయన్నది చూద్దాం. ధరల నియంత్రణలోకి రాకుండా తమ మందులను తప్పించేందుకు మందుల కంపెనీలకు అనేక మార్గాలున్నాయి. ఒకటి: మందు అమ్మకాన్ని మానివేసి నిర్ణీత మందు మిశ్రమాన్ని అమ్ముతాయి. ఉదాహరణకు పరాసిటమాల్. ఇది జ్వరాలకు, ఒళ్ళు నొప్పులకు వాడే మందు. ఇది వాడవలసిన మోతాదు 500మి.గ్రా. రోజుకు నాలుగుసార్లు. ఇలా అమ్మితే ఇది ధరల నియంత్రణలోకి వస్తుంది. కంపెనీలు దీనిని 650మి.గ్రా. ఇంకో మందుతో కలిపి అమ్ముతాయి. ఇది ధరల నియంత్రణలోకి రాదు. ఇది ఊహకాదు. ఇప్పటికే కంపెనీలు 650మి.గ్రా.ల టాబ్లెట్లు ఎక్కువ ధరకు అమ్ముతున్నాయి. డిపిసిఓలో ఏ మందుకు ఎంతమోతాదో పేర్కొనలేదు. దీనినవకాశంగా తీసుకుని కంపెనీలు ధరల నియంత్రణ నుండి తప్పించుకున్నాయి.

రెండవ పద్ధతి : ధరల నియంత్రణలోకి వచ్చిన మందుతయారీని మానివేసి, దానిలో కొద్దిపాటి మార్పుచేసి కొత్త మందుగా అమ్ముతారు. ఆవిధంగా ధరల నియంత్రణ నుండి తప్పించుకుంటారు. అలాగే కొన్నిమందుల మిశ్రమాలపై, ధరల నియంత్రణ వుంది. కొత్త మిశ్రమాలపై నియంత్రణలేదు. కనుక అదే మందును మరో మందుతో కలిపి అమ్ముతూ ధరల నియంత్రణ నుండి తప్పించుకుంటారు. ఉదాహరణకు రక్తంలో కొవ్వును తగ్గించే అటార్వోస్టాటిన్ అన్న మందుధరను నియంత్రించారు. కాగా ఈ గ్రూపుకే చెందిన మిగిలిన స్టాటిన్ మందులపై ధరల నియంత్రణ లేదు. కంపెనీలు అటార్వోస్టాటిన్ తయారీని ఆపి మిగిలిన స్టాటిన్‌లనే ఉత్పత్తి చేస్తాయి.

ఇలా తప్పించుకొనే పద్ధతుల గూర్చి, వాటిని అదుపుచేయటం గురించి డిపిసిఓ మౌనంగా వుంది. అంటే తప్పించుకునే మార్గాలకు మౌనంతో అంగీకారం తెలిపింది.

డిపిసిఓ వెలువరించిన ఆదేశంలోని 13పేరాలో ఇలా ఉంది. "ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన గరిష్ఠ ధరకంటే ఇప్పుడు తక్కువ ధరకు అమ్ముతున్న కంపెనీలు దానినే గరిష్ఠ అమ్మకం ధరగా కొనసాగించాలి."

ఇది చాలా కీలకమైన అంశం. భారత్‌లో అమ్ముడవుతున్న మందుల తయారీకి ఆధారమైన మౌలిక రసాయనం(బల్క్‌డ్రగ్)లో 50శాతం దిగుమతి అవుతున్నది. బహుళజాతి కంపెనీ అమ్మే ధరకంటే తక్కువ ధరకు చిన్న మధ్యతరహా కంపెనీలు అమ్ముతాయి. రూపాయి విలువ పడిపోవటం, బహుళజాతి కంపెనీ విదేశంలో బల్క్‌డ్రగ్ ధరలు పెంచటంతో ఈ కంపెనీలకు ఉత్పత్తి ఖర్చులు పెరుగుతాయి. అయినా పాతధరకే అమ్మాలని ఆదేశించటమంటే చిన్న, మధ్యతరహా కంపెనీలు నష్టాలు భరించలేక ఆ మందు తయారీని నిలిపివేస్తాయి. రోగులు అధికధరలకు బహుళజాతి కంపెనీల నుండి కొనాల్సివస్తుంది. ధరల నియంత్రణతో ధరలు తగ్గే బదులు పెరుగుతాయి.

దీనికి సంబంధించి పేరా 18 ఇలా పేర్కొంది. మందు ఏడాదికి టర్నోవరును బట్టి గరిష్ఠ ధరలను ప్రభుత్వం సవరించవచ్చు. అంటే అన్ని కంపెనీలూ ఏడాది పొడుగునా అమ్మిన మందుకు వచ్చిన లాభాలు 25శాతం కంటే తక్కువుంటే సవరిస్తుంది. వాస్తవానికి ఈ సవరణరాదు. చిన్న కంపెనీలు మానివేయగా పెద్ద కంపెనీలు లాభాలు పొందగా ధరను సవరించాల్సిన అవసరమేర్పడదు. ఒకవేళ ఏర్పడినా అప్పటికే మందు మార్కెట్టులో లేకుండా పోతుంది.

ఇక డిపిసిఓనే కొన్ని మందులను ధరల నియంత్రణ నుండి మినహాయించింది. స్థానిక పరిశోధన అభివృద్ధి ద్వారా కనుగొన్న కొత్త మందులకూ, 2005 చట్టం ప్రకారం ప్రాసెస్ లేక ప్రొడక్టు పేటెంటు తీసుకొన్న కొత్తమందులకూ ఐదు సంవత్సరాలు ధరలనియంత్రణనుండి మినహాయింపు యిచ్చింది. ఇది కూడా కీలకమైన అంశమే.

మందులు కనుగొనటంపై భారత్‌లో జరుగుతున్న పరిశోధన దాదాపు లేదు. ఉన్న మందులకు కొద్ది మార్పులు చేసి పేటెంటు హక్కు పొందటమే వుంది. ఒక టాబ్లెట్టును వేసుకున్న గంటకు అది కరిగి రక్తంలో కలుస్తుంది. దీనిని కొద్దిగా మారిస్తే మెల్లగా నాలుగు గంటలపాటు కరిగి రక్తంలో కలుస్తుంది. దీనిని సస్టెయిన్డ్ రిలీజ్ అంటారు. అదే మందుకు కొత్తరూపమిచ్చి ధరల నియంత్రణ నుండి మినహాయింపు పొందుతాయి. దీనిని కొత్తమందుగా 1945 మందుల చట్టం 122-ఇ సెక్షను ప్రకారం పేటెంటు పొందుతాయి.

డిపిసిఓ బహుళజాతి కంపెనీలకు అనుకూలంగా వుంది. అది భారత్‌లో ప్రవేశపెట్టే కొత్తమందులకు విపరీత ధరలను పెట్టడం గురించి డిపిసిఓ మౌనాన్ని పాటించింది. ఔషధాలశాఖ తన నివేదికలో బహుళజాతి కంపెనీల కొత్త మందుల ధరల గురించి కంపెనీలతో చర్చిస్తామని పేర్కొంది. కానీ చర్చల్లో ధరలపై అంగీకారం కుదరకపోతే ఏంచెయ్యాలో చెప్పలేదు. తక్కువ ధరకు విదేశీ కంపెనీలు అంగీకరించవు. అసలు చర్చలకే రావు. ఒకవేళ అంగీకారం కుదిరితే అంతకంటే తక్కువ ధరకు దేశంలో కంపెనీ తయారుచేస్తానని ముందుకువచ్చినా, దానికి కంపల్సరీ లైసెన్సు ఇవ్వకుండా ఈ ఒప్పందం అడ్డువస్తుంది.

వాస్తవానికి ఇప్పటికే దేశంలో అమ్ముడవుతున్న 150 మందుల గురించి సమగ్ర సమాచారం తమ వద్దలేదనీ, వాటిని అందజేయమని కంపెనీల నడిగామనీ జాతీయ మందుల ధరల సంస్థ అధ్యక్షుడే తెలిపాడు. కనుక కంపెనీలు యిచ్చిన సమాచారం ఆధారంగానే ధరను నిర్ణయిస్తారు. అవి తమ ఖర్చులను విపరీతంగా పెంచిచూపినా పరిశీలించే యంత్రాంగంలేదు.

ఈ ధరల విధానం పట్ల ఫిర్యాదులుంటే అలాంటి అవకాశంకంపెనీలకూ, వినియోగదారులకూ ఉండాలి. కాగా డిపిసిఓ పేరా 31 ప్రకారం కంపెనీలకే అవకాశమిచ్చారు. అతి ఎక్కువ ధరల గురించి ఫిర్యాదుచేసే అవకాశమే వినియోగదారుడికి లేదు.

కనుక ధరల నియంత్రణ 20శాతం మందులకే వర్తిస్తుంది. కంపెనీలు ధరల నియంత్రణ నుండి తప్పించుకునేందుకు అనేక మార్గాలున్నాయి. చిన్న, మధ్యతరహా కంపెనీలు ధరల నియంత్రణతో తట్టుకోలేక మందుల తయారీ మానివేస్తాయి. మందుల రంగంపై బహుళజాతి కంపెనీల పట్టు మరింత పెరుగుతుంది.

మందుల ధరల నియంత్రణ ఆదేశం 2013 చేపలు పట్టే వలతో చెరువు నుండి నీరుతోడే ప్రయత్నంగానే మిగులుతుంది. భారతప్రజలు విపరీత అధికధరలకు మందులు కొనుగోలుచేసే పరిస్థితి కొనసాగుతుంది. ✡

యూరప్‌లో తిరిగి తలెత్తుతున్న ఫాసిజం

యూరపు ఖండంలో ఫాసిజం మరోమారు తలెత్తుతున్నదని నానాటికీ మరింతగా స్పష్టమౌతోంది. యూరపు దేశాలలో ఇటీవలకాలంలో చోటుచేసుకున్న అనేక సంఘటనలూ, అనేక అతి - మితవాదపార్టీల కార్యకలాపాలూ ఫాసిజం తిరిగి ముంచుకొస్తున్నదని సూచిస్తున్నాయి.

ఇప్పటికే హంగేరి, గ్రీసు పార్లమెంటులలో కొందరు ఫాసిస్టులు సభ్యులుగా వున్నారు.

బ్రిటన్‌లో కొద్దిసంవత్సరాల క్రితం టర్కీనుండి వలసవచ్చిన వారిపై దాడికి పాల్పడి ఏడుగురిని దారుణంగా హత్యకావించటమో తీవ్రంగా గాయ పరచటమో చేసిన ఇంగ్లీషు డిఫెన్స్ లీగ్ అనే సంస్థ ఇటీవలే మరో హింసాత్మక ప్రదర్శన నిర్వహించింది.

2013 జూన్ 7న నూతన 'గే' వివాహ చట్టాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ నిరసన ప్రదర్శనపై మితవాద పక్ష విద్యార్థి మిలిటెంట్లు దాడిచేసి వామపక్ష విద్యార్థి నొకర్ని హత్యచేశారు. స్వస్తిక్ చిహ్నాన్ని తమ జెండాలపై గుర్తులుగా ముద్రించుకున్న నేషనలిస్ట్ యూనియన్‌కు చెందిన విద్యార్థులు ఈ దాడికి, హత్యకు పాల్పడ్డారు. నిరసన ప్రదర్శన సందర్భంగా 200 యువ నిరసనకారులు పోలీసులపై రాళ్ళతో, సీసాలతో దాడిచేశారు. ఈ నిరసన ప్రదర్శనను గమనిస్తున్న డోమన్ కాథలిక్ మతగురువులు ఈ దాడులలో జోక్యం చేసుకునేందుకు ఏ ప్రయత్నమూ చేయలేదు.

ఆస్ట్రేలియాలో, జులై మొదటి వారంలో బొసానియన్ వలసకారుల సంతానమైన ఎడ్వర్ట్ హ్యుసిక్, ప్రధానికెవిన్‌రుడ్‌కు మరియు బ్రాడ్‌బ్యాండుకు పార్లమెంటరీ కార్యదర్శిగా నియమించబడ్డాడు. ఖురాన్‌పై ప్రతిజ్ఞచేసి అతను ప్రమాణస్వీకారం చేసి బాధ్యతలు స్వీకరించిన, కొద్దిగంటలలోనే జాతి పరమైన దూషణలతో అంతర్జాలం ముంచెత్తబడింది.

యూరోపియన్ ఎన్నికలు రాబోయేసంవత్సరం జరగనున్నాయి. మితవాద, ఫార్ - రైట్ రాజకీయ పార్టీలు ప్రధాన రాజకీయ స్రవంతిని చేరేందుకు వీలుగా జాతిపర వ్యతిరేకతలను, వలసవాద వ్యతిరేక భావోద్రేకాలను రెచ్చగొడుతున్నాయి.

ఫ్రాన్స్‌లో నేషనల్ ఫ్రంట్, బ్రిటన్‌లో యుకిప్, ఇటలీలో లెగానార్డ్, గ్రీసులో గోల్డెన్‌డాన్, ఫిన్లాండులో ట్రూఫిన్స్, ఆస్ట్రియాలో పీపుల్స్ పార్టీ, బెల్జియంలో వామ్స్ బెలాంగ్ వంటి జాతీయదురహంకార పార్టీలు ప్రజానీకంలో జాతివ్యతిరేక, వలస వచ్చిన వారి వ్యతిరేక భావోద్రేకాలను ప్రేరేపిస్తున్నాయి.

సామ్రాజ్యవాద గ్లోబలీకరణపై ఆధారపడిన నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలయొక్క వికృత పర్యవసానమే, యూరపులో ఈనాటి దారుణమైన ఆర్థికసంక్షోభం! యూరపుతోసహా అమెరికా, ఆస్ట్రేలియాలలో ఫాసిజం పుట్టిపెరిగి, తలెత్తటానికి ఈ విధమైన సంక్షోభంలో కూరుకుపోయిన నేపథ్యమే కారణమౌతోంది.

యేల్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆధునిక ఫ్రెంచి హిస్టరీ బోధించే జాన్ మిరయమ్ అనే ప్రొఫెసర్ తన పరిశీలనలో ఫ్రాన్స్‌లో ఫాసిజం తలెత్తుతున్న ఈ సందర్భంలో నూతన 'గే' వివాహ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా జరిగిన ప్రదర్శన సందర్భంగా చర్చికి మితవాదానికి మధ్య ఒప్పందం లేదా కూటమి ఏర్పడటాన్ని గమనించాడు.

సామ్రాజ్యవాద నయాఉదారవాదం ఫలితంగా ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థలో జరుగుతున్న విధ్వంసం యూరపులో ఫాసిజం తలెత్తటానికి మూలకారణంగా వుంది. ఈ అంటువ్యాధి యూరపుకే పరిమితంకాదు; ఇది ప్రపంచ వ్యాపితంగా విస్తరిస్తోంది.

కావున, తిరిగి తలెత్తుతున్న ఫాసిజం ఉత్పాతంపట్ల ప్రపంచ కార్మికవర్గం చాలా అప్రమత్తంగా వుండి, వీలైన అన్ని ప్రయత్నాలద్వారా ఫాసిజాన్ని, దాని వివిధ పోకడలను ప్రతిఘటించాలి. కార్మికవర్గం మాత్రమే ఫాసిజానికి వ్యతిరేకంగా నిజాయితీగా పోరాడగలుగుతుందనేది ఓ చారిత్రక సత్యం. ✡

Printed, Published and Owned by P.Jaswantha Rao 32-13-26/1, B.M.Rao Road, Moghalrajapuram, Vijayawada-520 010
and Printed at Chaitanya Printers, Gora Veedhi, Suryaraopet Vijayawada-2
Editor: P. Jaswantha Rao, 32-13-26/1, B.M.Rao Road, Moghalrajapuram, Vijayawada-520 010